

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 11,40 + 0,60 (HST) = 12 kan. dolarů Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)
	J Time Committed Á délai convenu	

No. 2.

(598.)

Vol. 30.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

Thursday,

June 25,

2020

satellite

1-416

Published by ABE, 365 St. Clarens Ave., Toronto, Ontario, M6H 3W2
Tel.: 416/530-4222, Praha: 222-261-811; E-Mail: abe@satellite1-416.com
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravy.ca — satellite416.com

Normalizace

Před sedmnácti léty 13. srpna 2003 došlo k největšímu výpadku elektrické energie v dějinách Spojených států a Kanady. Pamatuji se, že jsem kolem čtvrté hodiny odpoledne spěchal na poštu s novinami, ale už jsem nedorazil. Na prvním semaforu nesvítily světla, pak na druhém. Z autorádia jsem se dověděl, že celé město je bez elektřiny a CBC nabádala k tomu, aby řidiči jeli opatrně. Očekával jsem, že nastoupí policie, ale po policii nebylo ani vidu ani slechu. Zkrátka zmizela. Otočil jsem auto a dověděl jsem se, že někdo někde začal řídit dopravu. Odvezl jsem auto do garáže a řekl jsem si, když někdo ve východním Torontu může řídit dopravu, proč bych to nemohl zkusit já v západním, na křižovatce ulic Ossington a Bloor. Očekával jsem, že se brzy objeví strážci pořádku. Neobjevili se a tak jsem se jedinkrát v životě stal policajtem já, přesněji řečeno dopravním strážníkem. Chvilí mně to trvalo, než jsem se v hustém provozu dostal doprostřed křižovatky, zvedl jsem ruku a auta zastavila vzápětí jsem pustil auta, která směřovala po Blooru na západ, pak jsem uvolnil severojižní směr. Dále jsem nechal projet vozy odbočující vlevo. Po chvíli se doprava dala do pohybu. Za celou dobu projelo jedno policejní auto, které dbalo mých pokynů, což mě ješitnosti udělalo dobře. Po tu dobu v 35°C horku mně lidi nosili láhve s vodou, mávali z aut. Asi po devadesáti minutách jsem spatřil na chodníku policajta, zavola jsem ho a předal mu *veslo převozníka*. Vydržel tam asi pět minut a zmizel. Byl to totiž jeden z těch, který vydělává neobyčejné peníze za to, že rozdává parkovací žluté lístky za sklo. Policie se však neobjevila ani druhý den. Výpadek elektřiny trval zhruba čtyřicet hodin. Pokud vím, nedošlo k loupení a drancování. Město si poradilo bez policie. Lidé nelezli po stromech, jen měli žízeň, protože ledničky nefungovaly. Zůstala jen otázka; kam se poděli tito vysoce placení profesionálové?

Socha generála Jacksona v Charlottesville

Socha Zdeňka Nejedlého v Litomyšli

Kam se jen poděli, když *samozvaní zákazníci* loupili v obchodech, ale mohli jsme vidět policii, jak zatýká pokojné demonstranty pár minut po večerce. Jaká hrůza, že v Seattlu udělali oblast bez policie, ale kupodivu ani zde lidé nelezou po stromech, zatímco v Atlantě zastřelili dalšího černocha. Není divu, že lidé volají po spravedlnosti a dokonce i prezident Trump dnes v 22. dnu protestů podepsal zákon, že už policie nemá nikoho škrtit, *pokud to nebude nutné*. Na podzim roku 1969 vyšel pamflet *Neprošli*. Vztahovalo se to k událostem k prvnímu výročí okupace Československa. Dověděl jsem se, jak kriminální živly ovládly Prahu, ale že jsou pouze čtyři oběti kontrarevoluce, ale kolik bylo zraněných příslušníků VB a armády. Tehdejší zásah tzv. Československé lidové armády mne definitivně přesvědčil, že s touto organizací nechci mít nikdy nic společného. Bohužel i dnes se najdou krajané, kteří jsou na straně brutální policie a přejí si zásah armády, kterým vyhrožuje prezident Trump. Omluvou může být to, že v roce 1969 již v Československu nežili nebo že se demonstrací v roce 1968 na podzim a v roce 1969 nezúčastnili. Jiné vysvětlení nemám. Normalizace znamenala nejen více policajtů v ulicích a beztrestnost pro StB, ale i množství nechutných militaristických pomníků. V každé vesnici snad měli nějaký ten tančík, sošku rudoarmějce. Rostlo to jako houby po dešti. Když jsem byl ve vězení v Libkovicích vyráběly se tam malé sošky čtyř velikánů: Lenina, Stalina, Gottwalda a Gorkého, které se dávaly bachařům za odměnu. Vězňové, kteří se na tomto kulturním a kultovním rozkvětu podíleli, měli různé výhody jako třeba kafe, zájezd do bývalého koncentračního tábora v nedalekém Terezíně a jedno malé pivo, či podmínečné propuštění. Odmítl jsem se podílet na výrobě těchto novodobých bůžků a raději jsem si celý trest odseděl. Jedním z pozůstatků této normalizace byla i socha maršála Koněva. Koněv samotný se invaze v roce 1968 nezúčastnil, byl zde v době Pražského jara jako přítel generála Svobody. Socha v Praze 6 byla z roku 1980. Jednalo se o normalizační symbol, nebyla to socha z poválečného období a je s podivem, že tam až dodnes stála, že nebyla odstraněna hned po roce 1989 jako třeba smíchovský tank. Podobně jako sochy generála Roberta Edwarda Lee a Thomase Jonathana Jacksona v Charlottesville ve Virginii nevznikly v době občanské války, ani krátce po ní, ale v letech 1917-1924 (resp. 1919-1924) a symbolizují jasně: *Prohráli jsme bitvu, ale neprohráli jsme válku*. Ideály za které bojovali tito generálové jsou v pořádku, černoši, stále nad vámi bude bič. V Litomyšli byla odhalena v roce 1978 (opět doba

normalizace) socha komunistického politika a muzikologa Zdeňka Nejedlého. Po sametové revoluci ji město neodstranilo, ale připojilo k ní dodatkovou tabuli: „*Odmítám ty, kdož se rozhodli pro oslavu člověka, stejně jako ty, kdož se rozhodli jej tupit, mohu dát za pravdu jen těm, kdož v úzkostech hledají. B. Pascal*“ s dovětkem: „*Zdeněk Nejedlý (1878–1962) Rozmnožil i poškodil kulturu českou, přinesl poctu i úhonu rodnému městu, jež oceňuje dobré, zavrhuje špatné jeho skutky.*“ Ruský spisovatel Vasilij Pavlovič Aksjonov v osmdesátých letech na konferenci v Torontu vydal výzvu západním intelektuálům: „Nepodporujte spisovatele vrahy (ubijců)!“ Je tedy rozdíl mezi spisovatelem a generálem? Může se udělat totéž se sochou Nejedlého a generálů Koněva, Lee a Jacksona? A co udělat s ostatními militaristickými sochami a pomníky? Když jedeme kolem Harbord Collegiate Institute (296 Harbord St., Toronto), vidíme militaristickou sochu věnovanou obětem první světové války. Bohužel rasismus je hluboko v každém z nás zakořeněn. Je hluboko zakořeněn ve společnosti. Uvědomil jsem si to, když jsem byl jako jediný *bílý* v *rómské cele* s dvaadvaceti Romy, ale dobře vím, že musíme s tím bojovat a ne to v sobě žít. Podobně jako musíme bojovat s militarismem a ne ho v sobě žít. Proto bych se nedivil, kdyby socha před školou na Harbord Street byla odstraněna. Protože s rasismem, militarismem a nacionalismem musíme bojovat jako s ostatními démonskými silami v nás.

Aleš Březina

Socha na Harbord St. v Torontu

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
365 St. Clarens Ave.
Toronto, Ont. M6H 3W2

Telefon: 416/530-4222
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca
www.spravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 17.10

pro ostatní svět CND/US \$ 25.00 .
v ČR 350 Kč, na Slovensku 20.00 eur.

PDF elektronicky \$ 15 - (dobrovolné)
V ČR 150 Kč , na Slovensku 6 eur.

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30 (česky), pátek 19:00 (angl.). Duchovní správce: Ján Čukaš. Tel.: 416/532-5272. Bohoslužby se konají s dodržováním soc. vzdálenosti.

Římsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Nedeľa: 11:00, útorok, streda, a piatok: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Nedeľa 9:00, sobota: 17:00. Pondelok a štvrtok 9:00. Farár: Grzegorz Nowicki. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974. Bohoslužby se již konají.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel.: 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 11:00.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Bohoslužby: 21. 6. - Tóth, 12. 7. -Tóth, 29. 8. -Tillinger, 6. 9. - Tóth, 24. 10., Tillinger, 28. 11. Tillinger, 12. 12. - Tóth, 24. 12. Tóth.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Rowan Simmons, e-mail newdawnmoravian@bellnet.ca; www.newdawnmoravianchurch.org

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejblíží bohoslužby: Bude oznámeno,
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejblíží bohoslužby: Bude oznámeno.

Kat. bohoslužby mimo Ontario
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejblíží bohoslužby: Bude oznámeno.

Poslední bitva války Jihu proti Severu

Letošní události ve Spojených státech, kde statisíce studentů a jiných lidí demonstrují, ukazují obraz, jaký jsme dosud neznali. Připomíná to Abrahama Lincolna, když promluvil k vojákům, že všichni lidé jsou si rovni. Toto velké dědictví nejskromnějšího a možná největšího amerického prezidenta má své pokračování a já si myslím, že nakonec zvítězí.

S Trumpem jsem měl problémy od prvního okamžiku. Počínaje pohledem na ženy. Něco tak špinavého jsem již dlouho neviděl. Vyhrožoval řadě žen, že je bude žalovat, protože ho obvinily ze sexuálního obtěžování. Má nevyřízené spory nejen s nimi, ale i se svým účetnictvím. Všichni američtí prezidenti v poslední době předložili své účty. Trump nikoliv, ačkoliv se ho k tomu soudy snaží donutit. Jeho zásah do soudnictví je něčím, s čím se Američané budou muset v budoucnu ještě hodně dlouho potýkat, protože najmenoval tolik soudců, včetně Nejvyššího soudu, že se atmosféra justice zcela mění.

V poslední době měl problémy s několika svými bývalými spolupracovníky, na které byl pyšný, že si je vybral, vzápětí je však vyhodil nebo sami odešli. V posledních dnech mu hrozí publikace knihy bývalého poradce pro národní bezpečnost Johna Roberta Boltona *The Room Where it Happend (Místnost, kde se to stalo)*. Je to děsivé svědectví, kde se říká, že žádal o pomoc nejen u Putina v Rusku, ale i u čínského vůdce Si Ťin-pchinga, aby ho podpořil v souboji s Bidenem. Je neuvěřitelné, že vůdce demokratického světa, který vyhrožuje vlastním lidem, žádá největší a nejmocnější nepřátele Spojených států, aby ho podpořili v příštích volbách.

Zajímavý je jeho náhled na *Covid – 19*, který pustoší Spojené státy. Předstírá jako kdyby se o nic nejednalo. Začíná volební kampaň v místě, kde v roce 1921 byly povražděny stovky černošského obyvatelstva. Dělá to v době, kdy se infekce nezastavila a rozšiřuje se v několika státech plným proudem. Oběti viru je přes sto tisíc a je nebezpečí, že nákaza postihne několik milionů lidí.

Respekt k policii je u mladých lidí minimální, obzvláště po vraždě Afroameričana George Floyd, který se sice něčím provinil a na to by se nemělo zapomínat, ale lidé jsou rozhořčení brutálníou vraždou.

Děsí mne jeho energie, nebojí se, je rváč a má rysy budoucího diktátora. Někteří se domnívají, že mu jde o dědičné království, kdy královská koruna by přešla na jeho děti. Pro nás je zajímavé, že jeho první manželka Ivana rozená Zelničková byla Češka ze Zlína. Je maminkou jeho dcery Ivanky, která hovoří anglicky, francouzsky, ale na rozdíl od svého bratra Donalda ml., z češtiny ovládá jen základy (wiki). Přesto má obdiv některých našich žen.

Jeho manželka Melanie se svěřila s tím, že její manžel upadá, ale to je možné, protože žít s Trumpem asi není snadná věc. Na druhou stranu být první dámou není také k zahození, přestože Trump je totálně neschopný, tak jak to naznačil Bolton. Amerika tedy bojuje o svoji duši. Jestliže prohraje, tak běda světu!

Ovšemže jsou mezi námi lidé, kteří vše svádějí na Baracka Obamu a Angelu Merkelovou a že Trump je jediný člověk, který svět může vyvést z této pasti. Ale podívejme se na jeho spojence, z Evropy nezbyl skoro nikdo, ale je tu severokorejský diktátor Kim Čong-Un, o kterém Trump prohlašuje, že má s ním velice pěkný vztah. Chválí ho, že od něj dostal krásný dopis, ale korejský diktátor tvrdí, že mu nic neposlal. Na tomto příkladu vidíme, že má Trump neuvěřitelnou schopnost lhát. Dalším spojencem je saudskoarabský princ Muhammad bin Salmán, který má na svědomí vraždu amerického novináře Džamála Chášukdžího na saudskoarabském velvyslanectví v Turecku. Přestože americké bezpečnostní složky saudskoarabského prince uznaly za zodpovědného z vraždy, Trumpova rodina se s ním kamarádí dál. To vše nasvědčuje tomu, že je neschopným prezidentem. Doufejme, že tyto volby vyhraje Joe Biden, který je čím dál silnější, klidnější, lidštější. Byl by to pěkný závěr jeho kariéry. Kdybych byl věřící člověk, klekl bych na kolena a prosil Boha, aby nás zbavil Trumpova nebezpečí.

Josef Čermák

Česká televize Nová vize

vysílá nově v Ontariu vždy v sobotu v 21:00 hodin
opakování v úterý v 9:00, ve středu ve 3:00, ve čtvrtek v 12:00 a v sobotu v 6:00 na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel Rogers 4, 169 a 520)

E-mail: novavize.ca@gmail.com

Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

Slovenský svet

je na stanici OMNI 1 v sobotu 10:30, opakování ve středu v 3:30.

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčení, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Zásadně však neuvěřejňujeme články s rasistickým zaměřením, nepřátelské jiným národnostem nebo náboženstvím a podporující násilí.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků
v našich novinách.
satellite1-416.com
zpravy.org

Internetové vydání deníku a týdeníku

zpravy.ca
spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.2.satellite1-416.com
www.2.zpravy.ca
www.2.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
kalendar.satellite1-416.com
kalendar.zpravy.ca
kalendar.spravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu
divadlo.zpravy.ca

NHL

Zpravodajství z NHL
nhl.zpravy.ca

Kopaná

fotbal.zpravy.ca
futbol.spravy.ca

Jak vyjdeme

2 - 25. 6. 2020

letní číslo

3 - 24. 9. 2020

podzimní číslo

4 - 3. 12. 2020

zimní vánoční číslo

Financial

Kursovní lístek

100 Kč 5,77 CDN

1 CND \$ 17,34 Kč

1 EURO 1,54 CDN \$

1 CND \$ 0,65 EURO

1 US \$ 1,37 CDN \$

1 CND \$ 0,73 US \$

Universal Currency Converter - 11. 6. 2020

1 CDN \$ 17,39 Kč

1 EURO 26,68 Kč

1 US \$ 23,37 Kč

ČSOB - 11. 6. 2020

Toto číslo jsme dali
do tiskárny

23. 6. 2020 ve 3:00

Příští číslo vyjde:

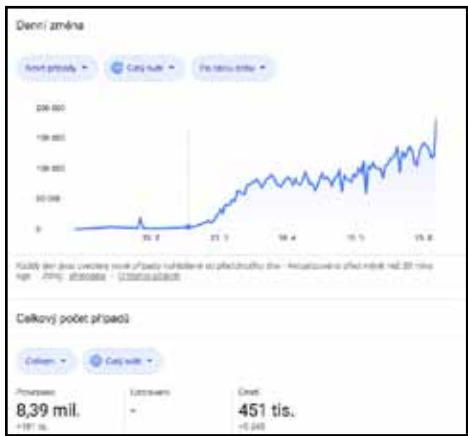
24. 9. 2020

Uzávěrka: 20. 9. 2020

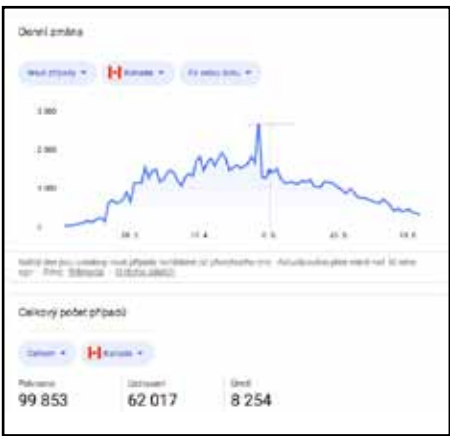
Covid – 19

V okamžiku, když vyšlo poslední číslo *Satellitu* neměl jsem tušení, že se žádná krajanská akce, která byla v novinách, neuskuteční a že to bude na dlouhou dobu všechno nějak jinak. Neuskutečnilo se divadlo, ani koncerty, knihovny byly zavřené. Dokonce se objevil okamžik, že ani české pivo nebylo v obchodech. Na štěstí po krátkém čase jsme objevili jiný obchod, kde dodávka nebyla přerušena. Festival českého filmu *Czech that Film* jsme mohli sledovat na internetu, podobně jako festival *Hotdocs* v Torontu. Plzeňské *Finále* bylo přeloženo na podzim. Letecké společnosti jsou na pokraji krachu. Letní pravidelný přímý spoj do Prahy neexistuje a pravděpodobně se jen tak rychle neobjeví a hranice do Spojených států jsou až na výjimky zavřené. Skoro to připomíná dobu mého dětství, kdy se jezdilo na dovolenou do Černošic nebo do Krkonoš. Přesto je zajímavé se podívat na grafy, jak se v které zemi s pandemií vyrovnávali. Pravda, najdou se lidé, kteří COVID 19 přičítají temným silám a různým spiknutím. Podobně jako byla mandelinka bramborová americkým broukem, s kterým bojoval i Ferda *Brabenec*. V Kanadě nás neustále ministryně Patty Hajdu ujišťovala, že nebezpečí je malé. Nebylo. Obdiv zasluhuje v Britské Kolumbii doktorka Bonnie Henry (Provincial Helth Official), která varovala včas proti cestování a udělala rázná opatření. Epidemie přišla k Pacifiku rychle, ale zdá se, že provincie je z toho pomalu venku. Překvapivě si ani ontarijský premiér Doug Ford nepočínal nejhůře, i když nutno přiznat, že šetření v minulosti na domovech důchodců se zle vymstilo a důchodci v nich byli hlavní obětí. Epidemie zastihla některé země jako Itálii, Španělsko, Belgie nepřipravené a přestože připravila o život řadu, obzvláště starších lidí, tyto země se pomalu ze šoku zotavují. Dobře si počínalo Slovensko, v ČR musela řada lidí ještě na jarní prázdniny odjet lyžovat do Itálie a když už byla epidemie skoro u konce museli horníci na dole Darkov ještě sfátat a cestou nakazit své kolegy, které s nimi cestovali v autobuse. Podstatně hůře to odnesla Velká Británie, která využila toho, že již není v Evropské unii a málem ministerský předseda Boris Johnson to nepřežil, ale zdá se, že již jsou Angličané také z nejhoršího venku. Švédsko šlo svoji cestou a zatím vypadá, že to není nejlepší způsob, když se ignorují rady doktorů a zdravotníků. Prezident Trump, podobně jako brazilský prezident Jair Bolzonaro situaci zlehčoval a je pravděpodobné, že se jak Brazílie, tak Spojené státy, nijak rychle z toho nevyhrabou. Zatím nevíme, jak se situace bude vyvíjet v zemích třetího světa, v Africe, v Indii, v Pakistánu...

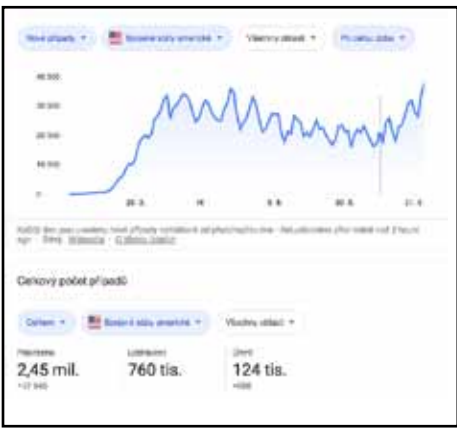
Pro zajímavost přinášíme grafy, jak epidemie probíhala v jednotlivých zemích.

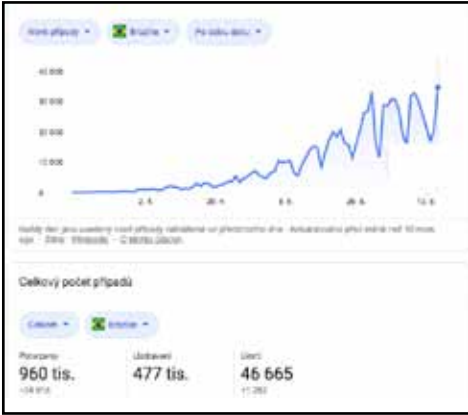
Vývoj ve světě

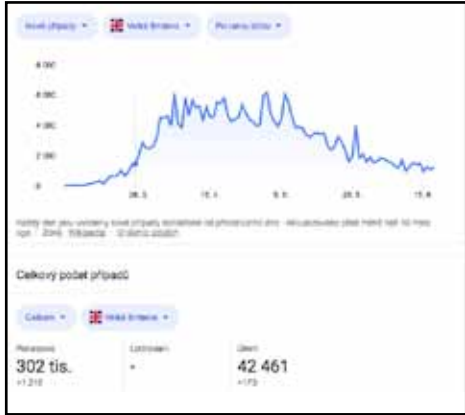
Kanada

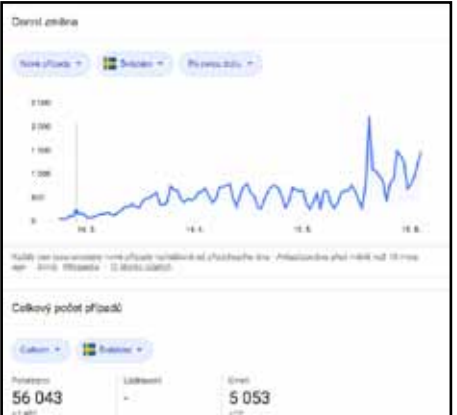
Spojené státy

Brazílie

Velká Británie

Švédsko

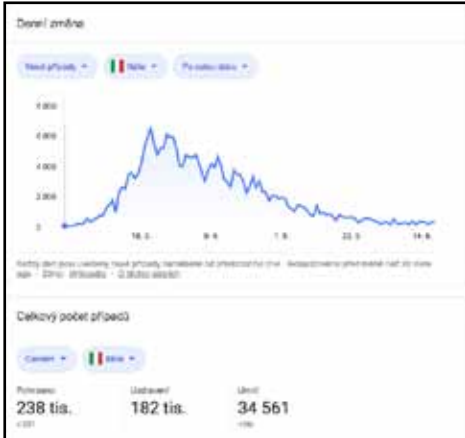
Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
Eva Hadzima, Honorary Consul
Consular Office of the Slovak Republic
450 Pine Creek Road
Heritage Point, AB, T1S4J9
Tel.: 403-266-2760; fax: 403-256-1413
email: evahadzima@skconsulate.ca
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

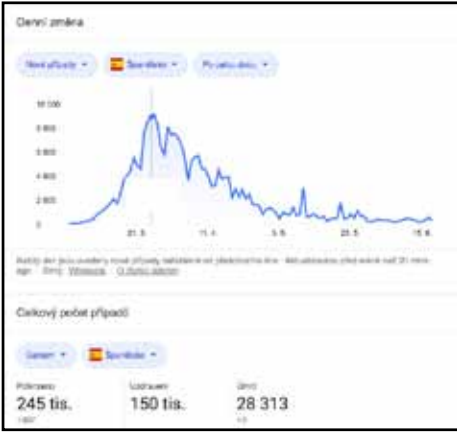
Montreal, QC
Dezider Michaletz, Honorary Consul
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Toronto, ON
Michael Martinecek, Honorary Consul
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
Tel.: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Jurisdiction: Province of Ontario

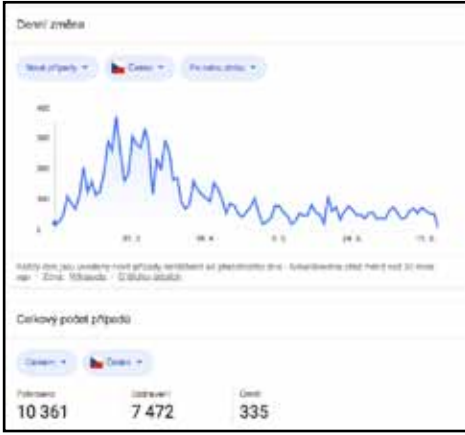
Vancouver, BC
Pavol Hollosy, MBA, Honorary Consul
8691 Allison Street, Richmond, BC
Tel.: 604.277.5774 • Cell: 604.910.4565
Fax: 604.277.5774 E-mail: phollosy@gmail.com

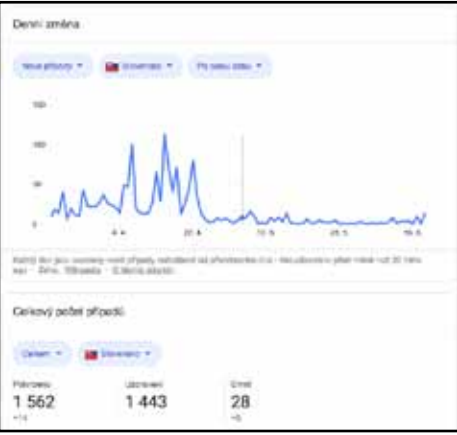
Itálie

Španělsko

Česko

Slovensko

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví
Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát
Czech General Consulate
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hodiny:
pondělí, úterý, čtvrtek a pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, Alberta
Honorary Consul: Jaroslav Jelinek
850 - 10655 Southport Rd. SW
Calgary, AB T2W 4Y1
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 269-3939
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Charlottetown, PEI
John Vaclav Steinsky
Honorary Consulate of the Czech Republic
17, Cameron Heights
Stratford, PE
Tel: +1 902 452 5900
Email: charlottetown@honorary.mzv.cz
Úřední hodiny – na základě sjednané schůzky

Montreal, Quebec
Honorary Consul: JUDr. Hynek Žikovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC Tel.: (514) 316-4383
E-mail:montreal@honorary.mzv.cz

St. John's, New Foundland a Labrador
Gary Gerard Concoran
Honorary Consulate of the Czech Republic
10 Fort William Place
St.John's, NL, A1L1V3
Tel: + 1-709-782-2299
Email: st.johns@honorary.mzv.cz
Úřední hodiny – na základě sjednané schůzky

Vancouver, BC
Honorary Consul:
Karel Věčeřa Galland P. Eng
E-mail: czechconsulbvc@gmail.com
adresa: 1700-200 Granville Street,
Vancouver V6C 1S4
úřední hodiny: každý pátek 13:00-15:00

Victoria, BC
Honorary Consul: Jim H. Reed
2555 Cotswold Road
Victoria, B.C. V8R 3S3
tel.: 1-250-360-7418,
E-mail: jim.synachor@gmail.com

Honorary viceconsul: Lenka Storz
1652 Mountbatten Place,
Victoria, BC, V8S 5J9
tel.: 1-250-888-1974
E-mail: victoria@honorary.mzv.cz
úřední hodiny jsou vždy první středu v měsíci,
12:00 - 15:00

Winnipeg, Manitoba
Vladimír Hlas
Honorary Consulate of the Czech Republic
5 Terracon Place,
Winnipeg, Manitoba, R2J4B3
Tel: +1 204 505 0844
Email: winnipeg@honorary.mzv.cz
Úřední hodiny (nutno domluvit schůzku) –
druhé úterý v měsíci 15:00-18:00

Náš deník

Během letošního jara nás zastihla pandemie viru Covid – 19. 24. března 2020 jsme začali vydávat deník, kde jsme komentovali jednotlivé události, ale ne všichni k němu měli po internetu přístup, proto v tomto tištěném vydání přinášíme výběr z jednotlivých vydání:

Někteří lidé jsou si rovni a někteří jsou si rovnější

V poslední době jsem někdy i dost přísně kritizoval Český rozhlas – Radiožurnál. Dnes bych chtěl učinit výjimku. V sobotu ve večerní publicistické části se redaktorka spojila s univerzitním profesorem lékařem Václavem Větvíčkou.

ČR: Jeden z protestů se konal i v pátek, v den nedožitých narozenin Breona Taylorové.

VV: Teoreticky náhodou, ale byl to klasický případ zbytečné policejní akce. Šlo o to, že její bývalý přítel prodával drogy. Policie se domnívala, že ho v jejím bytě najdou a že drogy prodává i ona. Byla to noční akce, kdy policie v civilu a bez kamer zaútočila na její byt, vyrazila dveře. A v té době tam byl její nový přítel, který v domněnku, že ho chce někdo zabít, protože policie se nijak neohlásila, tak na ní ve strachu vystřelil. Policie zahájila palbu, tu sedmadvacetiletou dívku zastřelili na místě, prostřelili ostatní byty. Byl to samozřejmě zbytečný zákrok. Nakonec se žádné drogy nenašly. Ona žádné drogy neprodávala a ten původní přítel s ní už dva roky nežil a nebydlel a navíc v té době už byl dávno ve vězení.

Breona Taylorová

ČR: Proč tak kauza vyvolává protest až dnes a jak se k ní staví vedení louisvillské policie.

VV: Ze začátku se to policie snažila zahrát jako ve většině těchto případů do autu. Tvrdilo se, že ona skutečně ty drogy prodávala a podobně. Dva měsíce se nedělo nic. Až když se do toho začalo více šťourat, pak se začaly objevovat ty problémy:

Byla v tom naprosto nevinně, drogy nikdy neprodávala, žádné se nenašly a že ta akce byla v podstatě nesmyslná. Ukázalo se, že kamery, které má mít policie povinně zapnuté při těchto akcích byly úmyslně vypnuté. Veřejnost byla pochopitelně již rozhořčená případy z jiných měst a najednou lidé zjistili, že u nich se děje to samé.

ČR: Provázejí tyto útoky vandalské útoky?

VV: Akce se dějí každý den a musíme si uvědomit, že to není jednoduché. Tady je na sluníčku kolem čtyřiceti stupňů a včera celá akce, kdy se jí zúčastnili i univerzitní studenti a profesori, začínala již v jednu hodinu po obědě, a trvala asi do deseti večer. Takže jsou to dlouhé demonstrace, čím dál tím větší. Samozřejmě ani Louisville není proti rabování imunní, především ve středu města.

ČR: Čemu přičítáte tu intenzitu demonstrací a tu míru hněvu?

VV: Osobně se domnívám, že to je kombinace několika věcí. Jednak se ukázalo, že těch případů je hrozně moc. Také je známý případ černošského studenta Ahmauda Arberyho, kterého zastřelili dva běloši jenom proto, že ho viděli běžet po ulici v Georgii, potom případ George Floyd. Prostě je to jeden případ za druhým a Amerika si začíná uvědomovat, že co je moc, to je moc. Svůj vliv má také karanténa a to že je dvacet milionů Američanů bez práce. Lidé jsou psychicky našponováni a stačí trochu málo, aby se ten doutnák zapálil pod tím sudem prachu.

Podíval jsem se na statistiky a poněkud se různí. Některé uvádějí 1004 jiné 1098 lidí zabitých policií. 17% Afro-Američanů při tom bylo neozbrojených. I u mrtvých příslušníků policie se čísla různí pohybují se od 38 do 48. Druhé číslo je statistika *FBI National Press Office* a jednalo se o 45 mužů a tři ženy. 40 bílých policajtů sedm Afroameričanů a jeden policajt asijského původu.

9. 6. 2020

Český rozhlas o krizi ve Spojených státech

Bylo zajímavé jak Radiožurnál informoval o krizi ve Spojených státech. V sobotu 2. května 2020 v 18:25 hodin. Redaktor Tomáš Pavlíček si vzal k mikrofonu spolupracovníka českého rozhlasu Dušana Neumanna.

Uvádím přepis rozhovoru s faktickými komentáři, které jsou uvedeny kurzivou.

TP: Někdejší americký viceprezident Joe Biden, který se pravděpodobně stane protivníkem úřadujícího prezidenta Donalda Trumpa v boji o Bílý dům osobně popřel nová sexuální obvinění, která proti němu byl vznesena. Podle obvinění, jako senátor, v roce 1993 sexuálně napadl svoji spolupracovnici. Biden ale tvrdí, že se tato událost nikdy nestala. Naším dalším hostem je náš spolupracovník ve Spojených státech Dušan Neumann. Dobrý den!

DN: Dobrý den!

TP: Jaké jsou podle vás šance, že Joe Biden bude Donaldu Trumpu vážným soupeřem? Protože podle jednoho

veřejného průzkumu jeho podpora dokonce převýšila podporu stávajícího prezidenta?

DN: To záleží na mnoha faktorech. Ten nejdůležitější je podle mne, jak se vypořádá tato administrativa s tou koronavirovou kalamitou, která stále ještě není u konce a jestli se podaří vládě poté rychle nastartovat ekonomiku. Tak si myslím, že Biden nemá nejmenší šanci. Pokud se to nepodaří, tak ta šance bude daleko vyšší, ale myslím si, že třetím faktorem je, že na sjezdu demokratické strany není vyloučeno, že Biden nominován nebude, protože v poslední době se moc na veřejnosti neobjevuje a jeho projevy začínají být jaksi inkoherenční.

Fakta: Podle průzkumu veřejného mínění mezi 13. dubnem a 5. květnem je pro Bidena 47,6 %, pro Trumpa 42,3 %. Ve všech průzkumech vede Biden, pouze IBD/TIPP tento průzkum dává stejné šance oběma kandidátům.

Dušan Neumann tvrdí, že jestliže se podaří nastartovat ekonomiku... Vycházejme ze skutečnosti, že se to zatím nepodařilo nastartovat i v Georgii, kde zrušili jakákoliv omezení, restaurace, bary a tetovací salony zely prázdnou. Některé obchody vůbec neotevřely.

Po odstoupení Bernie Sanderse je Joe Biden prakticky jediným kandidátem za demokratickou stranu, zrovna tak Donald Trump je jediným kandidátem za republikány. Nevím, kde Dušan Neumann vzal tuto zavádějící informaci.

Inkoherence znamená podle slovníku nedostatek souvislosti, roztržitost, rozklad, rozpad. Chce tím říci Dušan Neumann, že Donald Trump, který během jedné tiskové konference změnil několikrát význam toho, co říká, či pronese za den v průměru dvanáct mystifikací, že je koherentní?

TP: Když se vrátím k té původní zprávě, může obvinění ze sexuálního napadení uškodit, sám Trump jich zažil už víc a zdá se, že mu v očích voličů neuškodila...

DN: Já myslím, že u demokratických voličů určitě ne. Republikáni ho samozřejmě volit nebudou, takže se jedná o ty nezávislé, kterých může být 15-20% ve Spojených státech. Tam mu to uškodit může, zejména u voličů, kteří by raději volili Bernie Sanderse.

TP: Vy jste mluvil o budoucích možných dopadech coranavirové krize na politiku a daří se Donaldu Trumpovi ji využít ke svému prospěchu, když snad navrhuje, byť snad v žertu, že se mají lidé chránit injekcí dezinfekce?

DN: On má takový podivný sarkastický smysl pro humor, který ne snad každý chápe a zejména ne média, která jsou proti němu vysazena. Mně to taky občas nesedí, ale myslím si, že do těch voleb je dost daleko, aby se tyto drobné incidenty nějakým způsobem urovnaly nebo aby se na ně zapomnělo. A je vlastně dobře, že s těmi každodenními brífinky, dvou až dvouapůlhodinovými brífinky... Ono se tomu ani brífink říci nedá při této délce a že s nimi přestal a že tedy nová tisková sekretářka přebírá tuto funkci a vnese do celé této mediální sféry nějaký pořádek.

Poznámka: Pokud bereme jako žert to, že Donald Trump odstrčí doktora Anthony Fauciho od mikrofonu, když Fauci vysvětluje, že pacienti nemohou brát Trumpem propagovaný hydroxychloroquine, který slouží k snižování horečky způsobenou malárií. Dodejme jen, že teprve po několika týdnech testů se začal používat zcela odlišný remdesivir, který byl vyvinut při onemocnění ebolou. Jestli toto bereme jako humor, pak můžeme brát i jako drsný Trumpův žert i to, že bychom si mohli píchnout injekci dezinfekce. V této době se mnoho nežertuje a v přímém přenosu bylo vidět, jak nejen novináři, ale i doktorka Deborah Birx, hlavní poradkyně Donalda Trumpa byla šokována. Můžeme tedy vůbec někdy amerického prezidenta brát vážně a kdy nás pouze chce napálit svým drsným žertem.

TP: Ono nejde jen o výroky, ale o celé samotné konání během té pandemie, podle komentátora Daniela Anýže vláda ztratila nejméně tři cenné týdny, když nedokázala v jednotlivých místech a státech, kde se objevil coronavirus zajistit testování, stejně tak neuměla zajistit včas zoufale potřebné ochranné prostředky pro zdravotníky, nepříspěly tyto chyby k tomu, že se Spojené státy staly zemí nejvíce postiženou pandemií a nepřičítají to Donaldu Trumpovi? Veřejnost, voliči?

DN: A zase země je velice rozdělená, z té demokratické strany ano, z té druhé strany nikoliv, ale upřímně řečeno, Trump je vyložený federalista a to že delegoval většinu pravomocí do jednotlivých států, je jediný způsob, jak se dá třicetiletá milionová země nějakým způsobem organizovat. Určitě to z jednoho centra nejde. Pokud se týče těch pomůcek, tak největší problém byl v New Yorku, kde po té minulé epidemii H1N1 za současného guvernéra Andrew Cuoma, se tehdy vláda v New Yorku rozhodla, že nenakoupí tyto pomůcky a věnovala většinu peněz do vývoje nějaké fabriky, která zkrachovala. Čili ty státy si za to mohou z větší části samy. Jsou státy, kde nebyl nejmenší problém. Pak jsou státy, kde ten problém byl podstatně větší. Ale federál nemůže z jednoho místa, celý tento kontinent řídit.

TP: Upozorňuje spolupracovník Českého rozhlasu ve Spojených státech Dušan Neumann, děkujeme, na shledanou.

Chtěli byste sledovat a ovládat televizní vysílání z pohodlí vaší pohovky?

www.onlineTV1.com

The future of IPTV

Za jednu cenu \$28.99 na měsíc máte dvě služby – Kablovka.com i OnlineTV1.com

Česká a Slovenská televize ... jednoduše a bez počítače! ☎ 1-970-300-2044

A ještě poznámka k poslednímu odstavci: Pokud je Donald Trump vyloženým federalistou, proč dva dny před tím prohlásil, že má absolutní moc. V okamžiku, kdy zjistil, že to nevládá otočil a hodil vše na guvernéry. Připustíme-li názor Dušana Neumanna, že federální vláda nemá organizovat pomoc v jednotlivých státech, proč Donald Trump provokuje obyvatelstvo, aby se osvobodilo ve státech Virginia, Michigan a Minnesota? Obviňovat guvernéra Andrew Cuoma, že v roce 2009 nenakoupila prostředky proti viru H1N1, což byla prasečí chřipka, je ranou pod pás, už jen proto, že při tzv. prasečí chřipce bylo 2738 případů, z toho 909 bylo hospitalizováno a 206 lidí zemřelo, zatímco při současné pandemii bylo počátkem května 312 977 případů a zemřelo 18909 lidí. Jedná se o kalamitu více než stonásobnou v případě onemocnění a tisícinásobnou v případě úmrtí. Navíc Andrew Cuomo se stal guvernérem státu New York až v roce 2010. Svalovat současný nedostatek zdravotních pomůcek a nedostatečné testování na projekt solárních elektráren poblíž Buffala z roku 2014, který stál stát New York 750 milionů dolarů je naprosto zavádějící. Připomeňme, odhadovaný hrubý domácí produkt newyorské metropolitní oblasti dosáhl v roce 2006 952,6 miliard USD, což z newyorské metropolitní oblasti činí největší místní ekonomiku ve Spojených státech.

K vraždě George Floyda došlo 25. května 2020. Ačkoliv byla Minneapolis ve Spojených státech v plamenech, v řadě měst se již několik dnů demonstrovalo, Radiožurnál o celé situaci vysílal sporadické zprávy. 29. května 2020 v 18 hodin v hlavním pořadu byla pouze krátká zpráva. Ve zprávách v 22 hodin bylo ticho. Při tom CNN přinesla záběry z Bílého domu, prezident Trump vystoupil před veřejnost a poukázal na Čínu a Hong-Kong a o vraždě v Minneapolis se nezmínil. Dotazy novinářů nepřijímal, otočil se a odešel. V noci pohrozil střelením. Je pět měsíců před volbami a člověk má obavy, zda tyto volby budou vůbec demokratické. Jak ukazují přiložené snímky jednalo se o vraždu. Všichni jsme to viděli, přesto prokurátorovi trvalo několik dnů než vznesl obvinění z méně závažného činu. Tvrdí, že normálně takové obvinění trvá devět měsíců až rok. On že to zvládl za pár dnů a mezitím za podivných okolností policejní stanice lehla popelem. V poslední době vidíme podivné věci ve Spojených státech.

Kdysi si jeden dopisovatel na stránkách Satellitu postěžoval, že si omylem dal knížku do které se začel do tašky a že ho v Praze na Václaváku chytla ochranka, která dokonce nemluvila ani česky. Nakonec vyvázl s pokutou 200 Kč. Dnes bych mu tedy velice jemně sdělil, že měl štěstí, že nebyl černoch a v Minneapolis, tam by mu policajt šlápl na krk. Tato poznámka

na závěr je proto, že se určitě objeví články o tom, že kdyby se George Floyd choval slušně, tak by se mu to nestalo. Toto jsem předpověděl 29. května 2020 a skutečně se tyto názory na sociálních sítích objevily.

Ještě 2. června Radiožurnál odvysílal pouze zprávu, kterou vydala Trumpova kancelář cituji doslova. *Bílý dům vyzval k nastolení práva a pořádku a obvinil účastníky protestů proti policejní brutalitě z násilností. Při demonstracích, které pokračovali šestou noc v řadě, zemřel jeden muž. Demonstrace vyvolala smrt Afroameričana George Floyda při zadržení policií. Desítky měst po celých Spojených státech vyhlásily zákaz vycházení. Mnozí protestující ho ale ignorují. Demonstranti na mnoha místech*

rabovali obchody a zapalovali policejní auta a na příslušníky bezpečnostních složek házeli kamením. Policie proti davu použila slzný a pepřový sprej.

Zpráva je tendenční. Nikde se nemluví o tom, že policie místo toho, aby chránila obchody před rabováním, se věnovala zatýkání pokojných demonstrantů. Ani zmínka o tom, že se policie na mnoha místech setkala s demonstranty a společně s nimi poklekla jako symbol protestu proti rasismu.

Nehovoří se o tom, že tímto způsobem američtí sportovci protestují proti rasismu a od roku 2017 proti Donaldu Trumpovi. Konkrétně protest začal hráč NFL Colin Kaepernick. Více než 200 dalších hráčů se s ním solidarizovalo a prezident Donald Trump požádal majitele klubů, aby je vyhodili (*fire the protesting players*).

Nikde není připomenuto, že prezident Trump prohlásil o bílých rasistech, že jsou to „dobří hoši“!

Jako vrchol perverze je nutné brát, že Trump místo toho, aby se snažil nějakým způsobem zklidnit emoce, je zhoršuje, třeba tím, že se nechává fotografovat s biblí před episkopálním kostelem poblíž Bílého domu. Proti tomu se velice ostře vyjádřila i biskupka Mariann Edgar Budde ve svém prohlášení.

Rovněž vystoupil s ostrou kritikou narcistického chování prezidenta Trumpa jeho protikandidát za demokratickou stranu bývalý viceprezident Joe Biden, který se den před tím v Delaware setkal s černošskými vůdci komunity.

Je nutné přiznat, že po mé stížnosti ombudsmanovi Českého rozhlasu se situace zlepšila a opět se objevily příspěvky Igora Lukeše, které mnohé věci vysvětlují a i já sám jsem se mnohé dověděl. Do listopadu je dlouhá doba a přestože bývalý viceprezident Biden má náskok v průzkumech veřejného mínění, neznamená to, že zvítězí. Nevíme, jakou lumpárnu Donald Trump, který mluví pravdu jen když se splete, vytřepe z rukávu a kterého diktátora si vezme tentokrát na pomoc. Je zajímavá třeba podpora krajanů, kteří do jeho zvolení byli silně protirusí, nyní Putinova podpora Trumpovi jim jaksi nevadí.

Aleš Březina

Opět Xaver

V době normalizace se vždy ráno ozval se svou goebbelsovkou v československém rozhlasu Xaver. Nikdo nevěděl, kdo to vlastně byl. O Xaverovi I. jsem nalezl několik poznámek z *Týdeníku Rozhlas* z roku 2009. Pochopitelně, že to byl pouze pseudonym, jmenoval se Miroslav Mráz, ale do historie vstoupil jako Xaver – protagonista pětiminutových rozhlasových agitek, které se ve vysílání první objevily krátce po invazi vojsk států Varšavské smlouvy. Bývalý herec a režisér působil v letech normalizace v Československém rozhlasu v roli „čističe“, jehož úkolem bylo zbavit rádio osobností spjatých s obrodným procesem roku 1968. Současně byl činný jako propagandista, jehož relace veřejnost vnímala jako zdroj nechťeného černého humoru.

Agitátor Xaver hulákal do vysílání své hlouposti přes dva roky. Taková propaganda se ukázala jako kontraproduktivní, normalizátoři sotva mohli být nadšeni, když lidé zakládali *Xaverovy fankluby* a dělali si z jeho agitek srandu. Xaver ve vysílání ustal a všechny „xaveriády“ byly z rozhlasového archivu odstraněny.

Miroslav Mráz byl ale Xaverem jaksi celoživotně. Byl typickým příkladem recyklovatelného kádra, o něž komunističtí vládci opírali výkon své uzurpované moci. Byl nedovzdělaný, vzdělání mu nahrazoval třídní cit a lumpenproletářské univerzity života; za vrchol své akribie považoval schopnost citovat z paměti dlouhé pasáže Švejka. Byl neškoleným hercem, který by udělal i slušnou kariéru, kdyby nevstoupil do služeb vojenské rozvědky. Byl grafomanem, jehož cílem bylo překonat dobový ohlas Pavla Kohouta. Jako vojenský zpravodajec se na začátku padesátých let zamotal do nepřehledných případů, odnesl si z nich pochroumanou nohu a psychiku. Nabízel se opakovaně estébě a praskal všechny své spolupracovníky, vlastní matku, jedny estébáky jiným estébákům. Na počátku šedesátých let v rozhlase vytvářel rozhlasový dokument, proslavil se tím, že holí rozmlátil tlusté sklo oddělující režii od studia a svolal stranicý aktiv, kde chtěl odhalit nepřátelské rejdy svých kolegů. Pak strávil léta jako invalidní důchodce odsunutý do jižních Čech, odtud nastoupil Xaverovu rozhlasovou kariéru. Podruhé byl invalidizován po nepředstavitelném nepořádku, který za rok způsobil jako ředitel Divadla V. Nezvala v Karlových Varech. Na začátku osmdesátých let se i s celou rodinou za krajně podezřelých okolností s pozhénáním tehdejší moci vystěhoval do Izraele, kde se marně pokoušel začít novou kariéru jako judaista, myslitel a autor. (Týdeník Rozhlas 47/2009)

Současnost a Rada České televize

Sněmovna zvolila v úterý do Rady České televize ekonomku Hanu Lipovskou, novináře Pavla Matochu a moderátora Lubomíra Veselého, který vystupuje pod jménem Luboš Xaver Veselý. Opozice volbu zkritizovala s tím, že dojde k ohrožení svobody a nezávislosti veřejnoprávního média. V tajné volbě naopak neuspěli psycholog Ivan Douda, filmový kritik a teoretik Zdeněk Holý a předseda správní rady Nadačního fondu obětem holocaustu Michal Klíma. Už v březnu pak do patnáctičlenné rady poslanci vybrali někdejšího šéfa televizního zpravodajství Romana Bradáče, ekonoma Pavla Kysilku a bývalého hokejistu a poslance Jiřího Šlégra.

Ekonomka Hana Lipovská na začátku roku 2020 byla Českou biskupskou konferencí nominována do Rady České televize. Tato nominace byla vnímána jako kontroverzní kvůli jejím vyjádřením, ve kterých zpochybňovala smysl existence veřejnoprávních médií a kvůli její činnosti v Institutu Václava Klause. Dne 31. ledna 2020 publikovala skupina senátorů otevřený dopis, ve kterém vyzývali Českou biskupskou konferenci ke stažení této nominace. Její předseda Dominik Duka kritiku nominace odmítl s tím, že kritické hlasy v Radě ČT mohou televizi prospět. Nominaci Lipovské kritizovalo také vedení České křesťanské akademie (wiki).

A kdo je Xaver II.

Kariéru rozhlasového moderátora zahájil v roce 1996 v soukromém Rádiu Brno. Od roku 2002 působil na rádiu Frekvence 1, kde moderoval dopolední show *Křřžový výslech*, později polední show *Xaver na Frekvenci 1*, od roku 2011 pořad *Pressklub*. Bez přestávky zde působil celkem 17 let.

Od ledna 2015 moderoval pravidelné rozhovory s prezidentem republiky Milošem Zemanem v pořadu s názvem *Prezidentský Pressklub*, poté co prezident odmítl pokračovat v pořadu Českého rozhlasu *Hovory z Lán*. Od roku 2017 začal moderovat v internetové televizi XTV pořady přebírané i televizí Seznam.

Na Univerzitě Jana Amose Komenského Praha studoval bakalářský obor sociální a mediální komunikace. Podle serveru *Forum24.cz* byla kvalifikační práce *Míra ovlivnění knižního trhu a čtenářských návyků médií a marketingem* univerzitou označena za částečný plagiát pro textové shody s prací na Univerzitě Karlově z roku 2014 od pozdějšího tiskového mluvčího Víta Nováka, s nímž se Veselý znal. Oponent práce vyslovil nedoporučující stanovisko a v červnu 2016 nebyla obhájena. Veselý možné plagiátorství striktně odmítl.

V červnu 2019 začal moderovat talk show *Xaver* a host na regionálních stanicích Českého rozhlasu. Kontroverze vzbudil v září 2019 jeho rozhovor s premiérem Andrejem Babišem, který podle kritického článku serveru *Hlídací pes* byl prost jakýchkoli kritických dotazů a v rozporu s kodexem veřejnoprávního média. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání pak v říjnu téhož roku vydala na základě vlastní analýzy stanovisko, že „host pořad využil pro propagaci svých osobních kvalit a politických úspěchů a cílů, ..., neboť ho moderátor nijak neusměrňoval, přestože si uvědomoval, že zde tato propagace probíhá.“ „Politizaci rozhovoru a zmaření původního záměru o nepolitické vyznění ... nezabránil.“

Ředitel regionálního vysílání Českého rozhlasu Jan Menger se ale domnívá, že „*nebyl porušen Kodex (Českého rozhlasu) ani zákon*.“ Stejně tak generální ředitel rozhlasu René Zavoral „*vnímá podnět velmi vážně*“, a zároveň upozornil, že analýza rady pro vysílání neshledala porušení vysílacího zákona.

S kritickými ohlasy jej pak konfrontovali redaktoři pořadu *Newsroom* České televize. Rozhovor s nimi si také sám nahrál a zveřejnil, včetně svých nevybíravých reakcí, ještě dříve než sama televize. V podcastu *Deníku N* pak Nora Fridrichová vyjádřila obdobně kritický názor, „Pan Veselý se rád holedbá tím, jak skvělý je novinář, ale když se podíváte na rozhovory, které vede s politiky, tak on působí jako vděčný držák mikrofonu, který kladě nekonfliktní otázky a v podstatě leští PR toho politika.“

Dva týdny po začátku angažmá Xavera Veselého v Českém rozhlase, 13. června 2019, vzbudila kritiku věta, kterou v XTV Veselý pronesl na konci interview s Václavem Klausem mladším. „Na závěr mám pro vás jednu dobrou zprávu pane Klausi, až budou volby, tak máte jistý jeden hlas.“ Podle kritiků tím vyjádřil podporu Klausovi mladšímu, což by bylo v rozporu s kodexem Českého rozhlasu. Podle mluvčího rozhlasu Jiřího Hošny ale „Veselý svou osobní podporu explicitně panu Klausovi nevyjádřil.“ „Veselý nevyslovuje explicitně sám za sebe preferenci nebo podporu a neřiká jednoznačně, či že to hlas má vlastně pan Klaus jistý.“

V září 2019 pak oznámil, že hodlá kandidovat do Rady České televize. Podporu mu vyjádřil mimo jiné předseda hnutí *Trikolóra* Václav Klaus mladší. Do rady ho nominovalo *Centrum pro občanské svobody*, které Václav Klaus mladší založil. Dne 27. května 2020 jej Poslanecká sněmovna PČR skutečně členem Rady České televize zvolila. Získal 111 ze 193 hlasů (ke zvolení bylo třeba 97 hlasů).

V říjnu 2019 Správa Pražského hradu uzavřela smlouvu s mediální společností XTV, jejíž tváří Veselý byl, na natočení několika reklamních rozhovorů či videospotů. Veselý však podle svého vyjádření smlouvu nedojednával a na práci pro Hrad se neměl nijak podílet. Veselý se nehlásí ani k samotné firmě XTV, která sídlí na místě jeho trvalého bydliště. „O té společnosti opravdu nic nevím. Jsem tady páté kolo u vozu.“ řekl pro týdeník Euro.

Dne 19. května 2008 se zapsal do české verze Knihy rekordů, když 24 hodin moderoval talk show *Talkmaraton* v pražském divadle Palace.

V lednu 2020 obdržel anticenu *Zlatý citrón*, v rámci předávání cen *Trilobit Českého filmového a televizního svazu FITES*, podle dramaturga a režiséra Lukáše Landy mimo jiné za *podbízáivý styl moderování, při kterém nejen v soukromé XTV otevřeně projevuje své sympatie i antipatie k jednotlivým událostem či hostům ve studiu*. Veselý převzeti ceny komentoval slovy: „Jsem rád, že si tuhle cenu můžu převzít, protože mám za to, že jediným arbitrem úspěchu nebo neúspěchu v naší branži je divák nebo posluchač. (...) Děkuji vám, poroto, že ztrácíte čas a díváte se na mé projekty a na mé moderování.“ Žije v Praze. (wiki).

To jsou tedy dva noví nezávislí členové Rady České televize a my si jen můžeme položit otázku do jaké míry jsou nezávislí. A do jaké míry bude Česká televize nezávislá v budoucnu.

abe – 28.05.2020

Czech that Film

V našich denících, které jsme publikovali od 24. března do konce května jsme se častokrát zabývali filmem. 8. března 2020 zemřel ve věku devadesáti let herec Max von Sydow. Pocházel z luteránského prostředí, ale později se stal agnostikem. Jeho největší role byla zřejmě ve filmu Ingmara Bergmana *Sedmá pečeť* (*Det sjunde inseglet*) z roku 1957.

Tento film mě ovlivnil na celý život. Rytíř Antonius Block, kterého hraje právě Max von Sydow se vrací z křížové výpravy proti bezvěrcům. Zem, kterou prochází je prakticky bez života. Všude se setkává pouze se smrtí. Jen pár kejkliřů se potuluje krajem, jako kdyby smrt na ně nemohla. Rytíř se setkává se smrtí. Na rozdíl od našeho středoevropského myšlení, kdy smrt bývá žena, je to muž v mnišském úboru. Smrt si přišla pro rytíře a ten prosí o odklad. Dohodne si šachovou partii, kterou nemůže vyhrát, ale za svůj odpor je odměněn – odkladem. Ptá se po smyslu života. Blíží se konec.

Během šachové partie spatří, že se komedianti pokoušejí utéct před smrtí. Aby smrt zaměstnal, shodí figurky ze šachovnice. Smrt v domněni, že jí chce oblafnout staví zpátky figurky na šachovnici a napomíná rytíře, že takhle lehko neunikne a že v příštím tahu dostává šach-mat a pak se zeptá, jestli nějak využil odkladu. Rytíř se dívá za prchajícími komedianty a řekne, že ano, že využil.

Vrátí se domů na svůj zámek a jeho žena čte z poslední biblické knihy Zjevení svatého Jana o Beránkovi, který rozlomil pečť sedmou. Nastane bouře a komediant, který má stále apokalyptická vidění, spatří na obloze rytíře a jeho družinu, jak vítězně stoupají vzhůru. Ingmar Bergman se narodil 14. července 1918 a zemřel 30. července 2007, čili Sedmou pečeť natočil v 39 letech.

Tentokrát na internetovém festival *Czech that Film* jsme mohli na úvod vidět zajímavý film *Staříci* (*Old-Timers*). Z amerického Oregonu přilétá na pražskou Ruzyně emigrant Vlastimil Reiner (Jiří Schmitzer), válečný veterán a bývalý politický vězeň. Je mu už hodně přes osmdesát, je připoutaný na invalidní vozík a do značné míry odkázaný na pomoc ostatních. Proto na něj už na letišti čeká Antonín (Ladislav Mrkvička), dávný kamarád z protikomunistického odboje. Záhy vyjde najevo, že Vlasta přijel do Česka uskutečnit poslední misi svého života. Chce vypátrat a zabít komunistického prokurátora Václava Mráze, kterého porevoluční soudy nedokázaly nebo nechtěly za jeho zločiny z 50. let potrestat. Vlastimil přemluví Antonína, aby mu s akcí pomohl. Tonda si vypůjčí od vnuka starou obytnou dodávku a upraví ji tak, aby se v ní mohl Vlasta pohybovat. Oba starci vyrazejí na pro ně velmi obtížnou cestu za odplatou (synopse z ČSFD). Režie Martin Dušek a Ondřej Pro vazník.

Není tak těžké identifikovat osud filmového prokurátora Mráze s obávaným prokurátorem z padesátých let Karla Vaše (1916-2012), který se podílel na justiční vraždě generála Helidora Piky. Mimo to se Vaš rovněž podílel na masakru 2000-3000 německých civilistů v Postoloprtech a podílel se na desítkách trestů smrti. 11. srpna 1951 byl zatčen a odsouzen 31. července 1951 na doživotí. Později mu byl trest snižen na 25 let. V šedesátých letech byl propuštěn a bylo mu vráceno členství v KSČ. Ve školním roce 1972/73 na Filosofické fakultě University Karlovy v Praze přednášel a zkoušel z předmětu *Dějiny mezinárodního dělnického hnutí a KSČ*.

Z filmu Karel, já a ty

Zajímavý je závěr jeho životopisu (wiki): 6. února 2001 byla podána obžaloba pro trestný čin vraždy. Dne 15. června 2001 byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na sedm let za falšování důkazů, porušení trestního řádu (inscenace procesu), manipulace výpovědí a intervence rezidenta NKVD. Na základě odvolání odsouzeného byla věc přezkoumána Vrchním soudem v Praze. Dne 15. ledna 2002 byl rozsudek zrušen a trestní stíhání zastaveno z důvodu promlčení, překvalifikováním vraždy úkladné na vraždu prostou. Rozsudek nabyl právní moci. Dovolání Nejvyššího státního zastupitelství k Nejvyššímu soudu bylo 12. června 2002 zamítnuto jako neopodstatněné. Po promlčení byl na Vaše chystán atentát, k jeho uskutečnění ale nedošlo. Zabití Karla Vaše připravovali generál Miroslav Kácha a plukovník Pravomil Raichl. V den, kdy se měl atentát uskutečnit, však dostal plukovník Raichl infarkt myokardu a zemřel.

Ještě jsem vyhledal podrobnosti o generálu Káchovi. Jednalo se o politického vězně, který byl po listopadu 1989 tvrdým kritikem toho, že komunistické zločiny zůstaly nepotrestány. Plukovník Pravomil Reichel se narodil jako Josef Čermák v obci Skůry u Slaného v roce 1921. Raichl emigroval do USA, žil v Chicagu, později v Portlandu, kde studoval politologii a vojenskou historii. V devadesátých letech se vrátil zpět do Česka. Během let v Česku se rozhodl spáchat atentát na komunistického prokurátora Karla Vaše, protože nechtěl, aby jeho činy zůstaly nepotrestány. Atentát měl naplánovaný na 25. února 2002, jenže ještě ten den zemřel na infarkt. Atentát tedy nikdy neuskutečnil.

Druhý vynikající film na internetovém festival byl *Karel, já a ty* (*Karel, Me and You*), zde je synopse ČSFD: Uvěřitelný film o pauze v manželství, stálosti vztahů, empatii a mnoha dalších věcech. Inteligentní, přemýšlivá, jemná komedie V hlavní roli. Saša (Jenovéfa Boková) cítí, že se její vztah s manželem Karlem (Miloslav König) vyčerpal, a tak od něj na čas odchází. Nachází chvilkový azyl u Dušana (Miroslav Faderholz), starého známého, který jim kdysi hrál na svatbě. Oba se snaží zorientovat ve svých vztazích a vzájemně jsou si v tomto tápání oporou. Celovečerní debut Bohdana Karáska klade důraz na přirozenost dialogů i hereckých výkonů. S neokázalou elegancí a subtilním humorem představuje svět třicátníků, kteří hledají, nacházejí a někdy i ztrácejí přátele i životní partnery.

Mohu říci, že již dlouho jsem neviděl tak dobrý film. Film o lásce, erotice a lidských vztazích. Při tom neuvěřitelně cudný a nízkorozpočtový. Od prvního do posledního okamžiku sledujeme bez dechu děj filmu, kde se toho vlastně moc neodehrává, ale kladou se otázky. Podobně jako třeba ve filmu *Dvanáct rozhněvaných mužů* se kladou pouze otázky a hledají odpovědi. Jestliže americký film byl z jedné místnosti, prostředí soudní poroty, pak Karáskův film se odehrává v několika místnostech, ale je rovněž postaven na dialozích, na dialozích o smyslu života, lásky, věrnosti... Možná svým humorem i něčím připomíná první filmy Miloše Formana.

Film Jiřího Stracha *Klec*, který jsme mohli vidět na internetu na webové stránce *Czech that Film* se prakticky odehrává v jedné místnosti. Stará žena (Jiřina Bohdalová), která má vzpomínky na bohaté mládí, kdy se přátelila s první českou automobilovou závodnicí a která má jediné společenství v kostele, kde se stará o pana faráře a květiny v kostele, přijde i o tuto jistotu. Faráře přemístí do Hradce Králové. V osamělosti se seznámí se s chlapcem Jeníkem. Oba jsou však vzápětí uvězněni v jejím bytě. Ve filmu hrají skvěle Kryštof Hádek a Jiřina Bohdalová.

Film Jiřího Mádl *Na střeše* je opět vynikající. Vypráví o starším osamělém profesorovi s komunistickou minulostí, který má okamurovské protimigrační tendence. Jednou se však na střeše svého domu poblíž stanice metra I. P. Pavlova potká s Vietnamcem, který chce spáchat sebevraždu. Rozmluví mu to a tím začne komplikovaný vztah mezi devětasedmdesátiletým starcem a mladým Vietnamcem. Nejprve spolu hrají šachy, pak se stále více sblíží. Stařec ale nechce

Vietnamci říci nic o své minulosti, Vietnamec tají svou přítomnost. Profesor vymyslí pro Vietnamce plán, že by se mohl oženit s pěknou sousedkou. Hlavní postavu profesora Rypara měl původně hrát Jan Tříska, po jeho smrti byl obsazen Aloisem Švehlíkem, který byl vybraný na základě castingu. Natáčení probíhalo v srpnu a v září 2019 v Praze. Scénář filmu Mádl napsal v roce 2011 anglicky jako absolventský scénář na *New York Film Academy* a neplánoval jej točit, myslel spíš, že jej bude točit nějaký kolega ze školy z oboru režie. Nakonec se u projektu vystřídal několik režisérů a v jednu chvíli to vypadalo, že se bude točit v Německu a hlavní roli bude hrát Bruno Ganz, nepovedlo se na to ale sehnat dostatek finančních prostředků. (wiki).

Na střeše

„Tváříš se jako debil, ale jsi debil, který se tváří jako dobrý chlap, který se tváří jako debil!“ Nevím, jestli jsem si zapamatoval dobře tuto větu z filmu *Přes prsty*, ale zcela by mohla vystihovat atmosféru filmu. Hodnocení filmu na ČSFD.cz se opět různí. Od jedné do čtyř hvězdiček. Zřejmě také podle toho, jak kdo má rád sport a dokonce volejbal a dokonce plážový volejbal žen. Pamatuji se, že se volejbalová liga kdysi hrála na Slavii v Edenu na antukovém hřišti, podobně jako házená se hrála na antuce za hlavní tribunou v Edenu. Při tom návštěvy, jak na volejbal, tak na házenou byly velké. Jenže pak se oba sporty přestěhovaly do sportovních hal, ale diváci začali toužit po něčem, co by přece jen bylo venku. Začaly vznikat plážové sporty jako plážová kopaná (beach soccer), která se hraje na menším hřišti se čtyřmi hráči v poli a brankářem. Mezi plážovými sporty se stal nejpobulárnější plážový volejbal, který se hraje ve dvojicích. Hráči či hráčky hrají bosí. Místo klasických lajn, jsou zde pásky, které vymezují hřiště. Ženy hrají většinou v bikinách, takže se jedná o divácky populární sport i pro muže. Ve filmu z roku 2019 jde o souboj dvojice Lindy (Petra Hřebíčková) a Pavly (Denisa Nesvačilová) proti nim jsou nasázena dvojčata sester Kátnerových – jsou mladší a jedná se o naturalizované Češky, které mají slovenského otce, šéfa svazu. Linda a Pavla se nakonec kvalifikují na Mistrovství Evropy, ale partnerství dostane trhlinu, když se mezi ně vloudí šarmantní lotr Jíra, kterého nemůže hrát nikdo jiný než Jiří Langmajer. Režisér Petr Kolečko se pokusil o nelehký úkol udělat zajímavý sportovní film, při kterém by se bavil i někdo, kdo neví, že nějaký *beach volleyball* existuje.

Nakonec se mi podařilo zhlédnout film Alejandra Fernandéze Almendraz *Hra*. Děj filmu je zasazen do Kladna, kde mladý režisér Petr (Jiří Mádl) se snaží uvést Euripídeovu hru zasazenou do současnosti, kde se mohou místní oligarchové poznat. Prochází však rodinou krizí, dotace pro divadlo jsou závislé na tom, že vyškrtne určité pasáže, v souboru musí změnit třikrát obsazení hlavní role... Hra se nakonec uskuteční, ale za jakou cenu? Černobílý film trvá 93 minut.

Aleš Březina

Hudba z Terezína

Ráda bych se s vámi a případně vašimi čtenáři podělila o něco, na čem pracuji. V této chvíli jsem uprostřed tvorby dalšího a možná největšího mého projektu, který je svázaný s rodnou zemí. Jedná se o básně mojí babičky, Anny Hany Friesové, které napsala když byla uvězněna (1942-45), spolu se svým manželem Richardem, a mojí maminkou, v koncentračním táboře Terezín. Dva útlé a trochu rozpadlé notýsky s těmito básněmi jsem našla až když moje maminka zemřela v jejím sekretáři. Když jsem se do básní začetla, musím říci, že mi vyrazily dech. Jsou to silné, poetické, zamilované, zoufalé, občas poražené a občas i radostné výkřiky z hloubky duše ženy. Mnoho z nich je o romantické lásce, o něžnosti... jiné zase o manželském vztahu, který už vyprchal, o ztraceném pocitu zamilování a vzájemného respektu. A samozřejmě, vzhledem k tomu, kde básně byly napsány, o ztrátě naděje, nelidském chování lidí jeden k druhému. Ale i tam bábinka občas doufala v lepší budoucnost, jako v básni - písni ‘Na slunce pamatuj’.

Dvanáct z těchto básní je teď zhudebněno, částečně mnou, a částečně šesti dalšími skladatelkami, včetně moc zajímavé české umělkyně Milli Janatkové. Cílem je dvoj-album, kde bude dvanáct písní a dvanáct skladeb v žánru *Spoken Word* (*Mluvené slovo*), plus hudební produkce *The Thieves of Dream* (*Zloději snů*), prezentována *Toronto Downtown Jazz Festival*em <http://torontojazz.com/concert/>

[thieves-dreams](#). Celou věc aranžuji a produkuji sama, jako většinu svých projektů.

Vzhledem k pandemii, plánované představení, které mělo mít premiéru v dubnu v *Music Gallery* v Torontu, a zítra 17. 5. ve Washingtonu, je zrušené, možná odloženo. Tak jsem teď v rámci výročí konce druhé světové války a osvobození koncentračních táborů, včetně Terezína jako posledního z nich, vydala tuto první píseň z projektu, a to s nádhernými fotografiemi Vladimíra

Kabelíka. Myslím jeho tvorba dokonale vystihuje atmosféru této písně *Čekáme kdesi na konci aleje...* - a zvláštní shodou okolností, slova a atmosféra písně zase docela neuvěřitelně vystihují atmosféru dnešní zvláštní doby plné nejistoty a čekání, kdy „čas zmizel a není“...jak praví báseň.

<https://youtu.be/gwMjB98I9E>

Hudbu pro tuto píseň napsala kanadská skladatelka a zpěvačka Shy-Anne Hovorka, která má, velmi zajímavě, českého dědečka, ale česky neumí ani slovo. Ačkoliv skládá většinou popovou hudbu v rámci kanadských *First Nations*, podařilo se jí, podle mého, dost neuvěřitelně podchytit, o co se v básni jedná. Já jsem její skladbu zaranžovala, a jako vše ostatní, produkovala.

Doufám, že *Zloděje snů* budeme moci představit snad letos na podzim v Torontu, a v roce 2021 i v České republice. Album písní by mělo vyjít v září t.r.

Budu moc vděčná když informace o projektu nabídnete krajanům. At tak či onak, doufám, že se Vám to líbí.

Moc zdravím, a děkuji,

Lenka Lichtenbergová - foto Vladimír Kabelík
musician, composer, singer
LenkaLichtenberg.com

Na jihu Spojených států

Měl to být životní road trip po stopách amerického jazzu a blues. A byl, dokud jej po 14 dnech nepřerušila koronavirová krize a já se musel 17. března vrátit do Prahy. Na cestu jsem se vydal z Tampy, aniž bych tušil, jak dlouhé vzdálenosti bude třeba autem odřít. Po dvou dnech jsem

Starý hřbitov Saint Roch ve východním New Orleans

dorazil do New Orleans. Turistickou a hlučnou Bourbon Street jsem rychle vyměnil za komornější Frenchmen Street s několika skvělými hudebními kluby. Ale ten nejlepší je přeci jen na konci Bourbon Street. Malinký Fritzels Jazz Club je jeden z nejstarších ve městě a už čtrnáct let jej provozuje Češka Kateřina, která se sem provdala za skvělého trumpetistu Mika. Objevují méně turistická ale o to fotogeničtější místa - Lower Ninth Ward a východní New Orleans. Seznamuji se se skupinkou lidí bez domova a později fotografuji v Saint Jude Community Centre, které bezdomovcům každý den vaří snídaně a obědy. Autentický New Orleans, který se po několika dnech uzavírá do karantény a stává se významným ohniskem nákazy Covid-19. To však ještě netuším a dle plánu pokračuji průmyslovou Louisianou na sever, podél řeky Mississippi a pátrám po bluesové stezce. Venkov Delty je krásný a já mám radost, že jsem v majestátní krajině sám a mohu se procházet místy, kde se narodili Muddy Waters, Willie Dixon, B.B.King a další bluesové legendy. Navštěvuji osamělé hřbitovy, na kterých leží otcové blues Charley Patton, Robert Johnson a Sonny Boy Willams. Neteř Jerry Lee Lewise mě ve zchudlém městečku Ferriday provází rodným domem mistra rockenrollu. Po deseti dnech putování přijíždím do Memphisu. Elvisův ráj Graceland

Skupina lidí bez domova v nedělním odpoledni, východní New Orleans

je již zavřený, ale stihám fenomenální Sun Studio, kde tento velikán nahrál svou první písničku. Poté již spěchám zpátky do Tampy a abych stihl letadlo, volím nejrychlejší trasu přes Alabamu a Georgii. I přes to krásnou venkovskou krajinou uháním směrem na Floridu dva dny. Předčasně, ale šťastný a s odhodláním se vrátit.

Pavel Nasadil, v Praze 19.dubna 2020

Pneuservis ve městě Indianola, kde je muzeum a hrob legendy B.B.Kinga. Mississippi

Hostýn 2020

Dětský tábor

Jak víte, náš klasický dětský kemp nebyl letos quebeckou vládou povolen, a proto se nekoná.

Pronájem chatiček

Je již povoleno kempování a tábor je proto otevřen k pronajímání chatiček. Cena je jako obvykle 32 \$ za noc za chatičku (každá má 3 postele). Musíte si přinést svůj spací pytel a polštář pod hlavu. Počítejte ovšem s tím, že tábor nebude plně funkční. Přístup do kuchyně není povolen. Hlavní budova je momentálně zavřena kvůli renovacím. Renovuje se kuchyň, která bude zcela nově přestavěna. Pitná voda je k dispozici zvenku na hlavní budově a před vchodem do budovy, které se říká „Marodka“, kde je umývárna a sprchy. V pronájmu chatičky je zahrnuto používání naší soukromé pláže na jezeře Lafond ve vzdálenosti asi 1 km od tábora. (Voda je už skoro vřelá.)

Novinka, která vás vytrhne

V ceně 32 \$ za noc je zahrnuta garance na dobré počasí. V případě deště můžete reklamovat slevu 2 \$.

Rezervace

Je možné telefonovat přímo do tábora na číslo 450-222-2006. Pokud ale na tomto čísle necháte nějaký vzkaz, počítejte s tím, že váš vzkaz může být nezodpovězen několik dní. Kvůli rezervaci chatiček je nejlepší napsat Zbyňkovi Najserovi: znajser@hotmail.com a uvést počet osob a datum, vašeho plánovaného příjezdu a odjezdu.

Boj proti pandemii Covid-19

Na táboře je nutno zachovávat hygienické předpisy v boji proti pandemii Covid-19, tj. zejména zachovávat vzdálenost 2 m mezi nespřízněnými osobami. Rodinní příslušníci mohou spát společně ve stejné kabině. Nezapomeňte si přinést dostatečnou zásobu osobních desinfekčních prostředků.

Správce tábora

Hledáme, kdo by mohl návštěvníky ubytovat, a udělat základní údržbu (úklid) používaných infrastruktur. Plat bude podle domluvy.

Požadavky:

1. Kandidát musí být usměvavý a mít dobré komunikační schopnosti s lidmi.
 2. Být ochoten vykonávat drobné opravy a manuální práce.
 3. Ideálně by měl umět mluvit česky nebo slovensky a k tomu francouzsky nebo alespoň anglicky.
- Pokud se nenajde nikdo v místní české a slovenské komunitě, budou zváženi i jiní kandidáti.

Kandidatury s detailním CV pošlete na: znajser@hotmail.com.

Brigáda

Na táboře je jako obvykle spousta práce. Příští brigáda se připravuje na víkend 5. a 6. července, nebo 11. a 12. července. Jestliže budete mít zájem přijít pomoci, oznamte to e-mailem na: znajser@hotmail.com

Piknik

Český piknik plánujeme na neděli 26. července. Bude ovšem kvůli nemoci Covid-19 omezen.

Opékání prasátka

Opékání je předběžně naplánováno na dobu od 28. do 31. srpna 2020.

Oprava příjezdové cesty

Děkujeme Markovi Noskovi, který opravil nejhorší místa příjezdové cesty. S pomocí svého bagru Marek vykopal obrovské balvany z táborové cesty a potom cestu zarovnal šterkem.

Plánek tábora Hostýn

Pro vaši orientaci připojujeme plánek tábora.

Pozor klinika opět otevřena!
Je nutné mít roušku
a sjednat návštěvu dopředu
telefonem nebo e-mailem!

Dr. Petr Munk
Chiropraktik

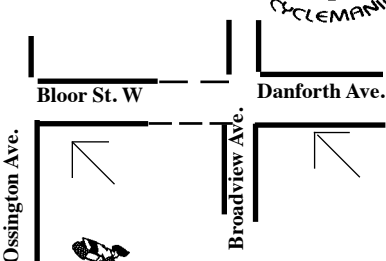
1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Justiční vývoj v kauze Leopolda Hilsnera

19. 9. 1899 – 29. 5. 2020

Dne 19. 9. 1899 byl Krajským soudem v Kutné Hoře odsouzen k trestu smrti tříadvacetiletý Leopold Hilsner z Polné za vraždu Anežky Hružové. Proti rozsudku se odvolal. Odvolací soud ve Vídni rozsudek zrušil a vrátil věc k novému projednání. Toho se ujal Krajský soud v Písku, který 14. 11. 1900 Hilsnera znovu odsoudil k trestu smrti, přičemž mu k tíži přičetl i vraždu Marie Klímové. Tentokrát ve Vídni rozsudek potvrdili. Proces tehdy plnil stránky novin a vedl k silné protizidovské kampani (tzv. hilsneriádě) a k obviněním z rituálních vražd. Proti tomu otevřeně vystoupil profesor T. G. Masaryk, pozdější československý prezident.

Od oprátky pomohl Hilsnerovi císař František Josef I., který trest smrti změnil na doživotní žalář. Z vězení pak byl nakonec Hilsner propuštěn v roce 1918. Zemřel v roce 1928 ve Vídni.

V průběhu desetiletí kromě Masaryka zpochybňovali Hilsnerovu vinu i mnozí další, ale Nejvyšší státní zastupitelství v Brně dne 9. 8. 1996 sdělilo: „*Nebylo zjištěno nic, co by odůvodňovalo závěr, že se Leopold Hilsner nedopustil zločinů, za něž byl bývalým Krajským soudem v Písku odsouzen.*“

Ale již 5. 2. 1998 napsala tehdejší ministryně spravedlnosti JUDr. Vlasta Parkanová: „*V trestní věci obžalovaného Leopolda Hilsnera byl podle výsledku přezkoumání porušen zákon. I přes shora uvedené zjištění není možno dnes toto porušení zákona odstranit podáním stížnosti pro porušení zákona.*“

Proč?

Stručně řečeno, ministryně dospěla k závěru, že když byl konečný rozsudek vynesene ve Vídni, musí to řešit rakouská justice.

Jenže rakouské orgány tvrdily: „*K nespravedlnosti došlo, ale zločin se stal na území České republiky. My s tím nic dělat nemůžeme.*“

A tak se dlouhou dobu nic nedělo.

V lednu roku 2019 však Nejvyšší soud České republiky

vyhověl stížnosti pro porušení zákona proti rozsudku Nižšího vojenského soudu v Brně, ačkoli konečný verdikt byl vydán na Slovensku, konkrétně rozhodoval Vyšší vojenský soud v Trenčíně.

Jinak řečeno, v Hilsnerově kauze by bylo možné napadnout stížností rozsudek z Písku.

Když na to byla upozorněna ministryně spravedlnosti Mgr. Marie Benešová, tak dne 27. 11. 2019 uznala: „*Dnes není seriózních pochyb o tom, že odsouzení Leopolda Hilsnera bylo ovlivněno mimoprávními okolnostmi a nebylo tak v souladu se zásadami spravedlivého procesu.*“

Zároveň ale dodala:

„*Stížnost pro porušení zákona jako mimořádný opravný prostředek v trestním řízení [by] měla být uplatňována v případech, kdy její projednání může mít alespoň do jisté míry reálný dopad na současnost. Neměla by být nástrojem ryze symbolickým, sloužícím k nápravě historických křivd bez ohledu na to, jaká doba uplynula od jejich spáchání... Nejeví [se], že by rozhodnutí o stížnosti pro porušení zákona bylo způsobilé mít konkrétní a individuální účinky.*“

Na to se ozvaly 4 osoby, které napsaly, že Hilsnerova kauza pro ně „*konkrétní a individuální účinky*“ má:

1. Charles Heller z Toronta, vnuk Siegfrieda Hellera, představeného židovské obce v Polné; Siegfried Heller byl opatrovníkem Leopolda Hilsnera; jeho kauzou byl silně traumatizován a zemřel krátce po Hilsnerově procesu ve věku 49 let; sám Charles Heller svůj „*konkrétní a individuální*“ vztah k Hilsnerově kauze vyjádřil i složením písňového cyklu „*The Trials of Leopold Hilsner*“.
2. Dr. Petr Vašíček z Berlína svůj „*konkrétní a individuální*“ vztah k Hilsnerově prokázal tím, že už od 90. let usiluje o Hilsnerovu rehabilitaci; důvodem jeho aktivit je znepokojení, že sám musí čelit antisemitismu, živěnému i tím, že rozsudek nad Leopoldem Hilsnerem je stále pravomocný.

3. Jan Prchal z Polné, předseda „*Klubu za historickou Polnou*“, svůj „*konkrétní a individuální*“ zájem prokazuje už léta tím, že shromažďuje rozsáhlé materiály, týkající se Hilsnerova případu a dlouhodobě veřejně poukazuje na rozpory v rozsudku a neochotu justice revidovat tuto kauzu. Navíc Prchalova teta Blanina, majitelka krejčovské dílny v polenském Židovském městě, se přátelila se zavražděnou Anežkou Hružovou a svědčila v Hilsnerově procesu.
4. K věci se vyjádřil i historik a redaktor Lidových novin Petr Zídek: „*Případná rehabilitace Leopolda Hilsnera skutečně nemůže mít účinky na jeho potomky, protože podle dostupných údajů zemřel bezdětný. Ale ten proces se tak trochu týká nás všech. Nedělí nás od něj věky, jako třeba v případě Husa. Před necelými sto dvaceti lety byl u nás někdo neprávem odsouzen k smrti na základě antisemitských pověr. Zrušení tohoto skandálního rozsudku by mohlo mít symbolický význam pro celou společnost.*“

Ministryně spravedlnosti Mgr. Marie Benešová se s těmito vyjádřeními seznámila a dne 29. 5. 2020 „*dospěla k závěru, že [uváděné] skutečnosti svědčí o zájmu historickém a celospolečenském spíše než o dostatečně intenzivním konkrétním a individuálním zájmu*“. Ministryně „*setrvala ... na svém dosavadním stanovisku a stížnost pro porušení zákona v předmětné věci nepodá*“.

Ministryně Benešová tedy na rozdíl od kutnohorských, píseckých i vídeňských soudců ví, že „*odsouzení Leopolda Hilsnera ... nebylo ... v souladu se zásadami spravedlivého procesu*“. A na rozdíl od dřívější ministryně Parkanové neříká, že by případ museli řešit ve Vídni. Je si vědoma i „*historického a celospolečenského*“ zájmu na celé kauze. Přesto stížnost nepodá.

Najde se někdo, kdo ministryni přesvědčí o svém „*dostatečně intenzivním konkrétním a individuálním zájmu*“?

Zaslal Lubomír Müller

Na dotazy odpovídá český právník Jaroslav Horký

Máme dům V Čechách. V domě jsou nebytové prostory. Nájemce provozovatel optiky chce slevu na nájmu i když neměl zavřeno. V druhém prostoru byla zavřena restaurace, ale vařila a prodávala přes internet. Oba nájemci chtějí slevu na nájmu co si o tom myslíte?

Osobně bych slevu doporučoval. Pandemie drasticky ovlivnila jakoukoliv obchodní činnost. Krom internetového obchodu. V prvním případě do obchodů (kromě) potravin) nikdo nechodil a nechodí ani dnes. Poptávka je daleko menší. U restaurace je to obdobné. Sice se mohlo prodávat s donáškou, avšak tržby ve většině případů klesly o 70%. Proto doporučuji se domluvit s nájemci na slevě. To po dobu omezení v době pandemie a možné i pár měsíců po ní. Než se situace zlepší.

Nájemník v bytě mi nechce platit nájemné v Čechách. Z důvodu koronavirové situace Co mohu dělat?

Podle zákona č. 209/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů koronaviru na nájemce prostor sloužících k uspokojení bytové potřeby, je pouze odložena možnost dát nájemci výpověď z bytu z důvodu neplacení nájmu bytu. Úroky z prodlení nájemci však nájemci nabíhají dál. Povinnost uhradit dlužné nájemné, které se stalo splatným v rozhodné době (od 12. března do 31. července 2020) má nájemce do

31.12.2020. Pokud tak neučiní, je povinen byt neodkladně do jednoho měsíce odezvat pronajímateli do jednoho měsíce. Tj. do konce ledna. Dle mého názoru však to bude muset být dlužná částka odpovídající výši třech nájmů. Tak jak je uvedeno v občanském zákoníku.

Povinností nájemce je doložit pronajímateli absenci příjmů z titulu pandemie, pokud tak nájemce neúčinní, neprodleně a bez zbytečného odkladu ochranné opatření se na něj nevztahovat nebude. Ochrany se musí nájemce výslovně dovolat.

Pokud Vám vše nájemce doloží, nezbývá Vám doufat ,že vše do konce roku řádně uhradí .

Nájemci skončila smlouva a nechce se vystěhovat. Odvolává se na pandemii, neboť si prý nemohl najít náhradní byt. Je možné ho vystěhovat?

Pokud se nájemce skutečně dostal do tíživé situace, byl bych shovívavý. Na druhou stranu musel nájemce vědět, že mu nájem končí a tak mohl předpokládat, že bude muset odejít. V současnosti kdy již skončil nouzový stav nic nebrání tomu aby se vystěhoval. Pokud tak neúčinní, doporučuji prostřednictvím svého právního zástupce podat žalobu na vyklizení předmětného bytu. V současnosti není problém najít přiměřený nájemní byt.

HORREN

Realitní kancelář

Už víte, na koho se obrátit ...

- PRONÁJEM A PRODEJ NEMOVITOSTÍ
- PORADENSTVÍ V OBLASTI INVESTIC DO NEMOVITOSTÍ
- PRÁVNÍ PORADENSTVÍ
- SPRÁVA NEMOVITOSTÍ

POBŘEŽNÍ 6/58
PRAHA 8 - KARLÍN 186 00
ČESKÁ REPUBLIKA

TEL. (+420) 221 719 041
FAX. (+420) 221 719 059
E-MAIL: info@horren.cz

www.horren.cz

Tam, kde jsem ještě nebyla – 7

V době, kdy jsme vydávali Deník Satellitu na internetu, jsme uvedli i několik pokračování Nadi Humlové o Novém Skotsku. Zde je závěrečná část.

Halifax má i svůj pivovar, Alexander Keith's, od roku 1820, podotýkám, pivíčko velmi dobré! Prohlídka pivovaru je zajímavá a končí bohatou ochutnávkou.

Velmi pozoruhodnou exhibicí na promenádě byla o málo známé tragické historické události z roku 1917, z doby první světové války, kdy francouzská muniční loď převážející výbušné materiály se v halifaxské úžině srazila s norskou lodí. Následovala velká exploze a požár. Půlka města shořela, 1900 lidí zemřelo a 9000 bylo zraněno. Tato událost je známa jako Halifaxský výbuch a s největší silou výbuchu před testováním atomových bomb a zůstává i nadále jako největší neštěstí zdejší *Haligonian* historie.

Historie Nového Skotska je určitě velmi zajímavá a památník na promenádě, věnovaný deportaci francouzsky mluvících Acadians v roce 1755 do Louisiany, kde se z nich stali Cajuns, mě zaujala. Důvodem bylo, že nechťeli příslibit věrnost britskému království. Trochu jsem si oprášila pár stránek z kanadské minulosti.

Prístav v Novém Skotsku

Musely jsme si asi dvacet minut vystát ve frontě a čekat, abychom si mohly sednout do předzahrádky restaurace s živou hudbou. Ano, podařilo se, sedíme s výhledem na přístav a objednáваме si lososa s rýží a zdejším vínem. Že obsluha je pomalá a na jídlo se dlouho čeká, nám nevadilo, muzikanti hráli pro radost a hráli dobře, dlouhou chvíli jsme rozhodně neměly.

Další zastávkou byl Peggy's Cove – miniaturní rybářská vesnička se 45 obyvateli, s žulovou zátokou a perfektním červeno-bílým majákem, který dlouhá léta sloužil jako poštovní úřad. Dramatické pobřeží, barevné domečky. Klidné, pokojné, snivé, by mohlo toto místo vskutku být, kdyby nebylo autobusů, aut a stovky návštěvníků sem neustále proudících. Dlouho jsme tu nezůstaly a po chvilce jely pryč. Všude lidi Hezkým pozlátkem byl skotský dudák, který hrál hned kousek od majáku. Jediné místo z celé naší cesty, odkud jsme pospíchaly pryč.

Pár kilometrů od majáku je dojemný vzpomínkový památník na 229 lidí, kteří zde v září roku 1998 ztratili své životy, když letadlo Švýcarských aerolinií se osm km od pobřeží potopilo do oceánu.

Lunenburg – opět velmi známé a turisty velmi navštěvované místo. Největší z rybářských vesniček na jižním pobřeží, založeno v roce 1753, po Halifaxu bylo hned druhou osadou Angličanů. První osadníci byli Němci, Švýcaři a protestantští Francouzi, kteří sem byli Angličany naverbováni, nejdříve pracovali pro Halifax, ale později se věnovali rybolovu,

Cestou domů

jako hlavní obživa celého regionu. Od roku 1995 je Lunenburg pod záštitou Unesco, jako stále velmi dobře zachovalá jedna z nejlepších ukázek Angličany plánované kolonizační osady. Historický střed města, barevně namalované domy i rybárna u přístavu, kde je teď umístěno muzeum, jsou neustále hlavní přitažlivou atrakcí města. Replika Královny Severního Atlantiku, Bluenose loď, škuneru (typ plachetnice), postavena v roce 1921 právě zde v Novém Skotsku, která byla až do svého ztroskotání u Haiti v roce 1946, jednak pracovní i závodní plavidlo, ale i důležitým kanadským symbolem, je možné vidět Bluenose II z roku 1963, pokud máte štěstí a někde se zrovna neplaví.

Jedeme směr Bridgewater po silnici č. 8 až na sever do Digby okolo Národního parku Kejimikujik. Často jsme si připadaly jako vetřelkyně v této civilizaci nedotčené ještě divočině, romantická zákoutí a potůčky lemovaly naši cestu.

Projíždíme Annapolis Valley, úrodná zemědělská oblast, včetně pěstování vína.

Digby – pracovní menší rybářské městečko, které je známo rybolovem velmi chutných scallops (hřebenatka, lastura), kterých jsme si zde dosyta párkrát dopřály. A zmrzlina? Jeden kopeček byl 10 cm vysoký!! V přístavu jsme sledovaly rybáře při jejich práci, jely jsme se též podívat na další maják v blízkosti. Procházkou kolem moře jsme se pomalu loučily s tímto vstřícným, přírodních krás oplývajícím, drsným, i když často melancholickým krajem, kde se nám skutečně velmi líbilo a už plánujeme, že co jsme nestihly teď, doženeme příště..

Druhý den jsme se nalodily a za dvě hodiny přistály v Saint John, v Novém Brunswicku. Na prohlídku už, bohužel, nezbyl čas, necháváme také na příště. Cestou zpátky domů, jsme se kromě ubytování, zastavily ve velmi půvabném malém městečku v Quebecu, Kamouraska. K zastávce nás nalákaly cedule na čokoládu kolem silnice! No, jenom osm kilometrů zajíždka, vidina chutných čokoládových francouzských dortíků, rozhodnuto, jedem! Na dortíku s kafičkem jsme si velmi pochutnaly, koupily si i na cestu, vesnička byla příjemné překvapení. Probíhal zde zrovna letní festival, výstava obrazů a pláten nechyběla, o kousek dál výroba velmi vonných mýdel, ano, koupila jsem si opět levandulové a objektu dominoval nádherný kostel s vysokými stříbrnými věžemi. Kouzelné, malebné, přímo u řeky Sv. Vavřince.

Zpátky do Ontaria jsme pokračovaly okolo pobřeží tak dlouho, jak to šlo. No, a pak nastal opět větší provoz, horší silnice, výmoly a všude opravy. Ale vše jsme zvládly! Kamarádce letadlo neuletělo a nakonec mi ještě řekla, že jsem dobrá řidička, že dokonce dovedu i couvat! A tak jsme se ještě jednou naposledy spolu zasmály. Celkem jsme ujely skoro 6000 km, počítáno až ke mně domů do Niagary. Byl to hezký výlet a vřele doporučuji, pokud přemýšlíte, kam se třeba někdy vydat anebo si návštěvu zopakovat.

Přeji příjemné plánování!

Nad'a Humlová

Múzy proti covidu - 19

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE
MARIA GABÁNKOVÁ
TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.ca
e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Zemřel profesor Hejdánek, signatář a mluvčí Charty 77

V úterý 28. dubna 2020 zemřel ve věku nedožitých 93 let emeritní profesor Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze a nositel řádu TGM Ladislav Hejdánek.

Byl to významný český filosof, tvůrce, signatář a mluvčí Charty 77. Působil jako člen organizace YMCA ve čtyřicátých letech 20. století, zakládající člen reformního evangelického hnutí *Nová orientace* v 50. letech a časopisu *Tvář*. Hejdánek byl výraznou křesťanskou postavou, účastníkem ekumenických a mezináboženských dialogů v Praze Jirchářích na konci 60. let. Byl nezapomenutelnou osobností bytových seminářů v 70. a 80. letech. Za své politické postoje byl i vězněn.

Filosoficky byl ovlivněn Emanuele Rádlem a teologicky J. L. Hromádkou. Patřil mezi žáky Jana Patočky. Po roce 1989 působil jako profesor na Evangelické teologické fakultě a Filosofické fakultě UK v Praze. V roce 1984 obdržel Cenu Jana Palacha, v roce 1987 čestný doktorát amsterdamské univerzity, v roce 1992 francouzský řád Rytíř umění a písemnictví a v roce 1995 řád T. G. Masaryka III. třídy.

Zemřel krátce před svými 93. narozeninami v Praze. Má čtyři dcery Petru, Janu, Štěpánku a Martinu.

Oznámení Českobratrské církve evangelické (Jan Kirschner – christnet.cz)

Stručná zpráva o úmrtí někoho, kdo nás ovlivnil na celý život. S Ladislavem Hejdánkem jsem se seznámil v šedesátých letech v evangelickém sboru Českobratrské církve evangelické v Praze - Vršovcích. Měl jsem to štěstí slyšet jeho jedno kázání v tomto sboru (nevím jestli jich bylo více), protože už v roce 1971 byl uvězněn za podíl na letákové akci, kdy Jan Tesař, Jaroslav Šabata a další upozorňovali na volební práva spoluobčanů. Nevím, jestli to bylo přesně na Markovo evangelium 10,15: *Amen pravím vám: kdož by koli nepřijal království Božího jako dítě, nikoliť do něho nevejde*. Pokud si ještě trochu toto kázání pamatuji, tak Ladislav Hejdánek polemizoval právě s psychologií, která staví do popředí úspěšnost člověka.

Z Hejdánkova životopisu můžeme vyčíst, že byl posledním předsedou pražského sdružení YMCA v roce 1949, před tím než byla činnost této organizace zastavena. Jeho učiteli byli Jan Blahoslav Kozák, Jan Patočka, Emanuel Rádl, J. L. Hromádka, Josef B. Souček a Božena Komárková. Patřil k evangelickému hnutí *Nová orientace*, které spolupracovalo s demokraticky orientovanými katolíky jako se Zdeňkem Bonaventurou Boušem, Jiřím Němcem a Janem Sokolem. Konaly se první dialogy s marxisty, především s Karlem Kosíkem a Milanem Machovcem. Někdy to komentoval s příznačným humorem: „To je skvělé, to je výborné, vlastně jsem chtěl říci, že to není ani moc blbě...“

V roce 1972 se Prahou nesla zpráva, že Hejdánka po několika měsících propustili z vězení. Skupina asi třiceti mladých lidí se rozhodla jít ho navštívit. Tak trochu s obavami jsem se připojil k této skupince, protože mne nikdo k Hejdánkům nepozval. Bylo vidět, že to množství lidí ho potěšilo. S každým se pozdravil a když přišel ke mně tak řekl: „Konečně je tu někdo, koho znám!“ Což zase potěšilo mne.

Pracoval jako noční vrátný, topič a skladník, vedle toho vedl domácí semináře pro studenty Evangelické teologické fakulty. Významně se podílel na vystoupení Charty 77 doporučením, aby se Charta 77 právně opřela o mezinárodní pakty o lidských a občanských právech. V letech 1977–1980 byl dvakrát mluvčím Charty, kdy nastoupil nejprve na místo zesnulého Jana Patočky, poté (spolu s Jiřím Hájkem) na místa uvězněných mluvčích Václava Bendy a Jiřího Dienstbiera. Po téměř čtyři roky psal své *Dopisy přáteli*,

jimiž reagoval na aktuální politickou situaci, zabýval se stavem společnosti i věd, vysvětloval postoje a stanoviska Charty 77, zamýšlel se nad českou filosofickou tradicí, křesťanstvím, reformním i dogmatickým marxismem a povzbuzoval k občanské iniciativě, statečnosti a odpovědnosti.

V době, kdy pracoval jako hlídač na Strahově, jsem mu dal přečíst scénář ke svému filmu. Podíval se na to a řekl mi: „Ale tohle není

scénář. Ty musíš přesně popsat, každou scénu do detailů. Jinak se ti stane, že nebudeš vědět, jak dál. To se ti nesmí stát. Během natáčení můžeš kdykoliv změnit svůj úmysl, ale pokud tě zrovna nic nenapadne, musíš jet podle toho, co je ve scénáři...“ Hodně mi to pomohlo a myslím si, že mladí filmaři by se měli řídit touto radou. Z mnoha současných filmů je vidět právě to, že vlastně režisér neví, kam dál.

Před tím než jsem se dostal do vězení, jsem mluvil s Ladislavem a ten mi řekl: „Myslím, že by měl někdo vyběhnout na protější kopec (ukázal na Pankrác), vězení není tak hrozné, lidé z něj mají pouze strach.“ Později jsem si jeho slova několikrát připomínal. Jeho humor se projevoval i tehdy, když ho policajti vezli na Ruzyň, radil jim kudy mají jet. Jednou, když ho zatýkali a vlekli po ulici ztratil botu. Odpověď se mu dostala od luteránského faráře českého původu Káři Valssona z Islandu. Poslal mu krásné nové zimní boty. Když mu někdo oznamoval, že někoho zase zavřeli, reagoval na to prorocky: „Oni (StB) si nedají pokoj a nedají pokoj!“

Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let zahájil pondělní bytové semináře pro zájemce o filosofii, kam přijížděli významní zahraniční hosté, především z Francie a Holandska, ale také z USA, Německa, Belgie, Velké Británie a dalších zemí, např. Paul Ricoeur, Jacques Derrida, Hans van den Horst, Donald Davidson, Thomas Nagel, Richard Rorty. Bohužel jsem se mnoha těchto seminářů nezúčastnil, protože jsem v říjnu 1980 odjel do exilu.

Pamatuji si na jeden o nepředmětném myšlení. Manžel se zeptá manželky: „Kolik je venku stupňů?“ A ona mu zcela nelogicky odpoví: „Jen si ten kabát vem!“ Diplomatically odmítl žádost prezidenta Václava Havla, aby se stal místopředsedou Čalfovy vlády v roce 1990, dal přednost filosofii.

Když jsme se setkali v roce 1989 a všichni byli plní euforie, Ladislav Hejdánek již tehdy varoval před nebezpečím konzumního života a krátkozrakostí. Naposledy jsme byli s Marií u Hejdánkových v Pisku 24. července 2017. Málem se tato návštěva neuskutečnila, protože když jsme přišli na smíchovské autobusové nádraží, autobus byl plný. Jel totiž do turistického centra Českého Krumlova. Na poslední chvíli se přece jen uvolnila dvě místa. V Pisku přšelo a dlouho jsme nemohli nalézt místo, kde Hejdánkovi bydlí. Přišli jsme na chvíli a zůstali jsme až do večera. Bylo to poslední setkání s Hejdánkovými. Paní Heda zemřela na 14. září 2018 a Ladislav 28. dubna 2020.

A ještě několik myšlenek Ladislava Hejdánka:

Někde v tomto světě, někde v tomto státě a v této společnosti se musí najít nezbytný počet lidí, kteří spolu uzavřeli spojenectví na život a na smrt ve službách pravdě, nikoliv ve službách státu či ve službách společnosti. Tito lidé slouží lidstvu právě tím a jenom tím, že žijí, pracují a myslí tak, aby se všechno (i oni sami) dostalo do světla pravdy. Ve světle pravdy se však skutečnost nevyjevuje jen taková, jaká jest (jak si to většina Evropanů dodnes myslí), nýbrž to, jak je dána, se zároveň objevuje v napětí s tím, jaká by měla být.

Svobodný duch a univerzita (1989)

Potřebujeme státníky, kteří budou myslet alespoň ve staletích, a myslitele, kteří myslí v tisíciletích...

Evropa – naše budoucnost (2004)

Musíme si také odvyknout hledat původ ohrožení naší svobody jen venku, kolem sebe, v okolnostech, neboť původcem své vlastní nesvobodnosti můžeme být také my sami. Svobodný člověk musí umět být svobodný i sám od sebe a také od své „přirozenosti“, mluvíme tu o „sebeovládání“; v tom přece spočívá kultivovanost a kultura, kdo to nedokáže, tomu se jeho svoboda převrací ve svévoli. Svoboda je cosi jako vnitřní síla, nadvláda ducha nad danostmi a okolnostmi, tedy i nad vlastní „přirozeností“, vlastní „povahou“.

Svoboda a myšlenka lidských práv (2006)

Demokracie bude mít tím blíže k „pravému stavu obce“ a k pravdě, čím kultivovanější, tj. vzdělanější a vnímavější bude vztah k „tomu pravému“ a k pravdě u každého občana, tedy u každého z nás. Rozpoznání toho pravého nebo alespoň pravému bližšího od nepravého anebo pravému vzdálenějšího je sice úkolem každého občana a každého člena společnosti, ale zejména úkolem intelektuálů a výsostným posláním filosofů.

Demokracie a intelektuálové – vláda lidu a vláda pravdy (1994)

Dnešní situace mezi vzdělanci je tristní. Rází se trend specializovaných odborníků – a tak máme odborníky na Kanta jako odborníky na kovařiky... Takoví odborníci odborníci jsou pohroma filosofie – ale mají zelenou. A bohužel vychovávají své nástupce v tomtéž duchu: nutí je pamatovat si spoustu nepotřebných údajů, cpát je do sebe po léta... Místo aby je naučili myslet.

Evropa – naše budoucnost (2003)

Aleš Březina - Foto z poslední návštěvy v Pisku Maria Gabánková

Zemřela Hana Pelnářová

Ve věku 97 let zemřela v sobotu 28. března 2020 paní Hana Pelnářová. Narodila se 10. července 1922 v Kostelci na Hané. Hana a Přemysl měli dvě děti, Tomáše a Ivanu, oba úspěšně působící v USA, kde rovněž působí Tomášovy děti, psychologka Michele a vnuk Matthew.

Zdeněk Jičínský

26. února 1929 Ostřešany – 9. dubna 2020

Byl českým právníkem, politikem a publicistou, autorem řady odborných knih, statí a učebnic. Byl místopředsedou sněmovního ústavněprávního výboru a předsedou Stálé komise pro otázky Ústavy ČR. Ač byl nejstarším poslancem, patřil k těm neaktivnějším. Věnoval se zejména ústavněprávním problémům, byl znám mj. kritikou Senátu, příležitostně některých rozhodnutí Ústavního soudu, zákonů usilujících o vyrovnání s minulostí (lustrační zákony, zákon o zřízení Ústavu pro studium totalitních režimů apod.) a prosazováním prvků přímé demokracie. Ve volbách roku 2010 již ze zdravotních důvodů nekandidoval. (wiki)

Nenápadný východniar, který rozbouřil českou justici

V sobotu 9. 5 2020 zemřel ve věku nedožitých 81 let Ladislav Koreň z Vysoké nad Uhom (okres Michalovce). Pamětníci si vzpomenu, jak na přelomu tisíciletí tento mírný, nenápadný a laskavý důchodce rozbouřil českou justici. Vše začalo v roce 1959, kdy tehdy dvacetiletý Koreň pro své náboženské vyznání svědka Jehovova odepřel vojenskou službu, za což ho Vojenský obvodový soud v Pardubicích poslal na 10 měsíců do vězení.

Koreň se po roce 1989 snažil dosáhnout zrušení rozsudku cestou stížnosti pro porušení zákona, ale vedoucí prokurátor hlavní vojenské prokuratury mjr. JUDr. Jaroslav Fenyk (dnes soudce Ústavního soudu ČR) jeho podnět

5. 10. 1993 odmítl s tím, že „uložený trest sice byl přísný, avšak nelze jej považovat za zjevně nepřiměřený“.

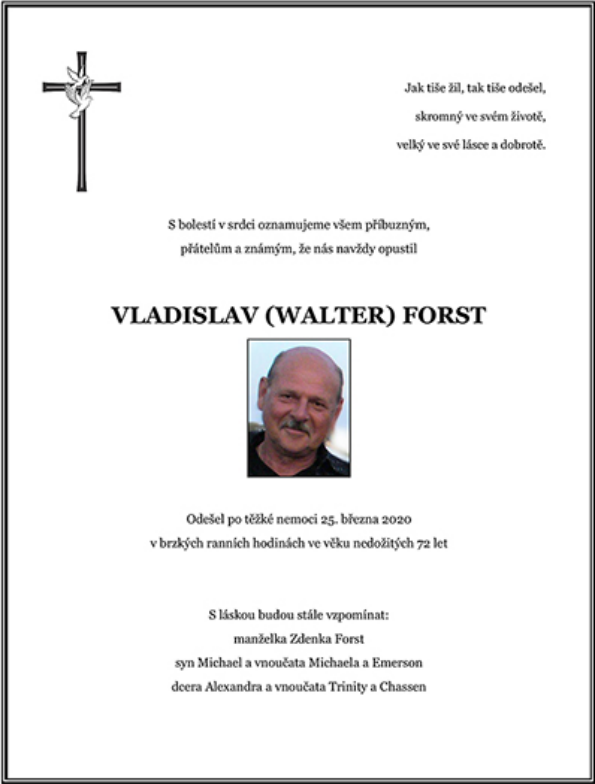
Nejvyšší soud ČR nato 4. 3. 1999 Koreň zprostil obžaloby, ale nález vyvolal mezi některými soudci Nejvyššího soudu ČR velkou nevoli, takže se tam v té době vytvořily dvě frakce: Jedna, která soudila podle Koreňova nálezu, a druhá, která nález neuznávala, a obdobné stížnosti pro porušení zákona zamítala.

Spor se nakonec dramaticky vyhrotil 17. 10. 2002 v kauze Vladimíra Waise, kdy velký senát Nejvyššího soudu ČR poměrem hlasů 5:4 rozhodl, že právo na odepření vojenské služby tehdy neexistovalo. Toto rozhodnutí ale bylo zrušeno 26. 3. 2003 plenárním nálezem Ústavního soudu ČR, který prohlásil, že nejde jen o svobodu náboženství, ale že zde existuje ještě vyšší právo – právo jednat v souladu se svým svědomím.

Zdena Tominová

Zdena Tominová vystudovala filozofii a sociologii na filozofické fakultě v Praze, které zakončila v roce 1968. Podle Lidových novin studovala také herectví. Poté pracovala v Pražské informační službě jako tlumočnice z ruštiny, angličtiny, němčiny a francouzštiny. Jako studentka publikovala různé povídky a eseje. Mluvčí Charty 77 se stala v náročném čase na jaře 1979, kdy byli zatčeni členové a členky Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS), jako druhá žena po Martě Kubišové. Státní bezpečnost se ji v tomto období snažila umlčet. V noci 5. června 1979 byla přepadena a zbita, když se vracela domů, a musela být s otřesem mozku ošetřena v nemocnici.

V Británii pracovala pro BBC, napsala dva úspěšné romány. Po celou dobu exilu aktivně podporovala přátele v disentu v ČSSR. Její životní osud Zdena Tominová zemřela 24. května 2020 ve věku 79 let v Ústřední vojenské nemocnici v Praze. Wiki

**Panu učiteli s láskou -
Jindřich Vobora
+ 11. 6. 2020**

Každý z nás zažil učitele, kterého měl rád a zřejmě každý učitel měl třídu, kterou měl radši než jiné. Zkrátka jiskra nějak přeskočí. Někdy je to na rok, někdy je to na několik roků. Někdy je to po zbytek života.
Po prázdninách v roce 1961 se nám moc do školy nechtělo. Naším třídním učitelem se měl stát rozvedený starý mládenec Staněk. Napomínal nás, že máme pít mléko, vykládal nám, kdy máme jít na záchod. Zkrátka to od prvního okamžiku mezi námi skřípalo. Jednou přišel do školy a řekl: „Tak jsem zjistil, že máte všichni domácí úkol špatně.“ Oponoval jsem, že ho mám dobře. Staněk se podíval do mého sešitu, chvíli ho studoval a pak řekl: „No, náhodou to máš dobře!“ Jako drzé dítě jsem mu odpověděl: „To není žádná náhoda, já to mám vždycky dobře!“ A už jsem dostal poznámku. Jindy prohlásil, že jestliže se někomu nechce učit matematiku, tak ať opustí třídu a dvě třetiny žáků skutečně odešla. Tenkrát jsem zase nebyl mezi většinou já, protože mne matematika bavila. Asi po třech měsících jsme vyhráli a Staněk odešel na jinou školu ve Vršovcích. Ředitelství školy nevědělo, jak situaci řešit, tak povolali z prvního stupně Jindřicha Voboru, který byl pouze o jedenáct let starší než my. Měl svůj orchestr, hrál na trubku, byla to zkrátka osobnost, která nám v době nástupu *Semaforu* imponovala a jeho kapela dokonce hrála na závěrečném školním večírku, který byl na Náměstí Kubánské revoluce. Jeho hoši hráli tehdy se rozmáhající twist. Snad v jediném jsme se rozcházel. Zatímco se třída dělila na většinové slávisty a menšinové spartany, Jindřich Vobora ze starých Vršovců fandil klokanům čili Bohemians. Hodiny matematiky začínaly pravidelně tím, jestli je lepší Piša nebo Morávek, jak chytali Houška nebo Jonák. Jenže aby nezástalo pouze o teorie, pan učitel vymyslel, že v šest ráno je volné tréninkové hřiště Slavie, které sousedilo se školou a že od chaotického

pobíhání za míčem se musí přejít ke skutečné hře. Prvním krokem byly modré dresy s čísly od dvojky do jedenáctky, brankář byl výjimkou a na konci že bude „mezistátní utkání“ proti devítiletce z Kutné Hory. Zkrátka pan učitel byl ranní ptáče a my jsme začali skákat. Protože se hrálo na skvárovém hřišti, přišli jsme do školy pěkně zmazaní a jelikož jsem byl brankářem, tak jsem byl jako mouřenín.
Pochopitelně se Voborova popularita nelíbila vedení školy. Obzvláště, když čtyři z nás se umístili v Matematické olympiádě do 25. místa z celé Prahy 10. Zástupkyně ředitele, která celou soutěž koordinovala a kterou jsem musel přesvědčit, že příklad se čtyřmi kružnicemi, z nichž dvě jsou stejně velké, třetí je libovolná a čtvrtá se má všech kružnic v jednom bodě dotknout, lze řešit za pomoci podobnosti trojúhelníků. Nakonec moje řešení uznala, ale vytkla mně u jiného případu, že jehlan nemá základnu, ale podstavu... Tak tato zástupkyně ředitele přišla do naší třídy, sedla si do poslední řady a čekala na Jindrovu chybu. Pochopitelně jsme se dostali k jehlanu a já věděl, že je zle. Začal jsem se hlásit jako ten největší šplhoun, abych oblíbenému učitelovi pomohl. Asi to bylo příliš horlivé, pan učitel vyvolal někoho jiného a ten místo *podstava* řekl: „Základna!“
Zástupkyně ředitele, vstala pana učitele posadila mezi žáky a začala vyučovat místo něho. Celá třída věděla, že je zle. Ten den jsme se sešli na poslední hodinu. Tentokrát při tělocviku, který pan učitel také učil, ale moc se necvičilo. Jak to bývá v okamžicích průšvihů, jsme se bavili o fotbale o Mistrovství světa v Chile.
V deváté třídě jsme dostali vysvědčení a na dlouhé roky jsme se rozešli. Jindra přestal učit. Živil se asi dva roky jako hudebník, ale protože měl učení rád, vrátil se k němu.
Jenže, jak já říkám Boží ironie se i tentokrát naplnila. Jindra se opět v nějaké škole setkal s tehdejší zástupkyní ředitele, která těžce onemocněla rakovinou a protože měl sestru jako primářku v nemocnici, požádala ho, jestli by se za ní přimluvil na interně. Pan učitel byl nejen učitelem, ale hlavně člověkem a sjednal bývalé nadřízené přednostní úspěšnou léčbu. A co paní zástupkyně ředitele, vystoupila na nějaké schůzi učitelského sboru a veřejně se Jindrovi omluvila: „Je mezi námi člověk, kterému jsem velmi ublížila, ale kterému vděčím...“
Po roce 1989 se stal Jindřich Vobora ředitelem základní školy v Kolovratech poblíž Prahy. Měl radost, jak se škola mění k lepšímu. Jednou mne tam pozval. Byla tam skvělá atmosféra a učitelky si ho nemohly vynachválit. Když přišly do školy, čekalo na ně kafičko, které pan ředitel pro ně před vyučováním uvařil. Jak již jsem řekl, pan ředitel byl ranní ptáče a vše ve škole muselo klapat již před osmou hodinou.
Během doby zaměnil trubku za bicí a chodil až do smrti, ke které došlo letos 11. června, hrát ke Flekům. Občas to kolidovalo s našimi každoročními schůzkami, ale nikdy mně nezapomněl poslat blahopřání k svátku.
Jak je na jeho parte, klokanům zůstal věrný a letos Bohemka po koronavirové přestávce šlape.

Aleš Březina *** 17.06.2020 ---16:17:04

Mnoholetá zkušenost v podnikání!

**Máte zájem koupit, prodat, pronajmout byt,
rodinný nebo činžovní dům, či pozemek
v Torontu a okolí - v Kanadě,
v Praze a okolí v České republice
anebo
v Sarasotě a okolí na Floridě v USA?**

**Rádi Vám poskytneme profesionální služby.
Neváhejte nás kontaktovat:**

Lubo Spisak, M.A
RAH RE. INC.
895 Don Mills 202
Toronto, M3W 1W3
Direct: 416 456 8922
Email: lubohomes@gmail.com
www.lubohomes.com

Frank Hanečák FRI, CRB
HANEX GROUP s.r.o.
Karla Engliš 2,
150 00 Praha 5
Mobil: +420 602 234 444
Email: frank@hanex.cz
www.hanex.cz

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME
A beautiful place to fly and dine

- Hangar Bar & Grill
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

**Hangar
Bar & Grill**

Edenvale Aerodrome Limited
5195 Hwy 26 East, R.R. 2, Stayner, ON L0M 1S0
For reservation call (705) 428-5544
or email us at hwy26hangar@gmail.com

Slavia přece jen mistrem

V předposledním 29. kole Plzeň lehce zdolala Zlín 3:0 brankami Kopice, Beaugela a Havla. Dramatické utkání se hrálo v Ostravě. První poločas se skončil 1:1, když Slavia se ujala vedení brankou Stancia ve 14. minutě z trestného kopu a domácí odpověděli o tři minuty později gólem Svozila, který prostřelil Koláře. V druhé půli měla Slavia drtivý nápor, který korunovala v 94. minutě brankou Masopusta do šibenice, ale v 97. minutě hráč italského původu Patrizio Stronati po rohovém kopu vyrovnal na 2:2. Bohemians si pojistili play-offs o Evropskou ligu, když vstřelili dvě branky v úvodu utkání v Uherském Hradišti proti Slovácku. Domáci, hrající v deseti stačili v závěru prvního poločasu pouze snížit na konečných 1:2. Mladá Boleslav pokračovala ve slabších výkonech a prohrála doma s Olomoucí 0:2, Příbram překvapivě porazila Liberec 2:1, Jablonec Karvinou 1:0, Budějovice Teplice 3:1 a Sparta Opavu 2:0.

V posledním 30. kole základní části se hrála všechna utkání ve stejný čas. Slavia se v epilogu základní ligové části na tři body neskonale nadřela, ale nakonec na povinnou výhru 1:0 dosáhla. Zlín v Edenu dlouho precizně bránil, a když už si domácí přece jen nějakou příležitost vytvořili, gólman Dostál pokaždé vyrukoval s perfektním zákrokem.

Rozřešení tak přinesla až laxnost střídajícího Fantiše v souboji s Bořilem, který byl na začátku akce zúročené ve vítězný gól Masopusta. Obhájce titulu tak vstoupí do mistrovské nadstavby s šestibodovým náskokem na druhou Plzeň. Plzni stačil na těsnou výhru 1:0 a zisk tří bodů taktický výkon. Sigma po prohře musí strávit skupinu o udržení. Jedinou branku vstřelil v Olomouci v 16. minutě Hořava. Slovácko prohrálo doma se Spartou 0:2. Skóre otevřel v 66. minutě Andreas Vindheim a pátou výhru v řadě pak potvrdil v 79.

Slávista Masopust po vstřelení vítězné branky v utkání se Zlínem

minutě Guelór Kanga. Pražský tým se tak posunul na třetí místo tabulky, na druhou Plzeň ale ztrácí 16 bodů. Fantastický první poločas dovedl fotbalisty Bohemians 1905 k zaslouženému vítězství 3:0 nad Jabloncem. Ze svojí dominance vytěžili už do 14. minuty dva góly (Mosquera, Dostál), po přestávce přidali Hronkem třetí branku. Klokani potvrdili formu po koronavirové přestávce, když vyhráli pět ze šesti zápasů. Severočeši po zasloužené porážce opustili před nadstavbou bronzovou příčku. Fotbalisté Opavy porazili 2:0 České Budějovice a do nadstavby o záchranu vstoupí s čtyřbodovou ztrátou od příček zajišťujících udržení. Teplice bezpečně zdolaly Budějovice 4:0. Nerozhodně skončily souboje Karviná-Mladá Boleslav 2:2 a Liberec-Ostrava 0:0.

Nadstavba se začla 20. 6. 2020 Hlavním zápasem bylo utkání Ostrava-Slavia 1:3; Slavia si tři body

v Ostravě zajistila brankami Davida Zimy a Jana Bořila z první půle. Domáci David Buchta v 90. minutě snížil, ale hosté ihned kontrovali Petarem Musou. Ligové vítězství v Ostravě si obhájce titulu připsal po necelých pěti letech. Baník doma v nejvyšší soutěži nevyhrál posedmé za sebou a zůstal v tabulce šestý. Sparta v utkání bohatém na vlastní góly zvítězila nad Libercem 4:1. V utkání po dodatečné opravě zápisu padly celkem tři vlastní góly. Jeden si dal Frýdek, dva liberecký brankář Nguyen. Plzeň v dohrávce porazila Jablonec 2:0. Pod triumf se výrazně podepsal záložník Čermák: první gól připravil pro Chorého, druhý sám vstřelil. Severočeši byli v Doosan Areně nebezpeční, žádnou akci ale nedotáhli. V semifinále skupiny o Evropu porazila Mladá Boleslav České Budějovice 2:1, ačkoliv Jihočeši vedli před přestávkou 1:0. V prvním semifinálovém duelu ligové nadstavby ve skupině o Evropu zvítězili fotbalisté Bohemians 1905 na Slovácku 2:1, oba jejich góly musel ovšem posvětit videorozhodčí kvůli možnému ofsajdu. Poprvé v 15. minutě při trefě Kamila Vacka, podruhé v 87. minutě, kdy skóroval Petr Hronek. Za domácí v nastavení první půle vyrovnal Marek Havlík. V souboji o záchranu byly tyto výsledky: Zlín-Opava 3:1, Teplice-Karviná 4:1, Příbram-Olomouc 2:0.

Ve středu se rozhodlo v Edenu. Jak trenér Trpišovský naplánoval, tak se také stalo. Žádné prodávování a čekání na další zápasy. Již tři kola před koncem nadstavby je o mistrovi jasno. Fotbalisté pražské Slavie v přímém souboji porazili druhou Plzeň 1:0 brankou Ševčíka ze 69. minuty a sešívání obhájili titul. V Edenu tak začínají oslavy dvacátého klubového triumfu, třetí titul ze současného týmu mají Tecl, Bořil a Frydrych. Viktoria se na jaře obdivuhodně rozjela, v lize pod Guľou prohrála vůbec poprvé. Šestnáctibodová ztráta po podzimu však byla zásadní. V podještědském derby Jabolonec hrál s Libercem 1:1 a Sparta porazila Ostravu 3:2. Skupina o udržení: Zlín-Příbram 1:0, Olomouc-Teplice 0:0 a Karviná-Opava 0:0.

V odvetě semifinále o Evropskou ligu porazili Bohemians Slovácko 2:1 brankami v závěru. Budějovice prohráli s Boleslaví 0:2.

Pořadí: Skupina o titul: 1. Slavia 78, 2. Plzeň 69, 3. Sparta 56, 4. Jablonec 50, 5. Liberec 48, 6. Ostrava 45. Skupina o udržení: 11. Olomouc 37, 12. Teplice 35, 13. Zlín 33, 14. Karviná 27, 15. Opava 24. 16. Příbram 24.

Slovenská Fortuna liga

I na Slovensku se rozjela nadstavba. Ve skupině o titul zvítězila Žilina nad Trnavou 2:1. Dunajská Streda porazila Michalovce 5:0 a na Tehelném poli zvítězil Slovan nad Ružomberokem 1:0 brankou Medveďa. Ve 24. kole Slovan zvítězil v Žilíně 3:2. Trnava prohrála s Dunajskou Stredou 0:2 a Michalovce hrály s Ružomberokem 1:1

V skupině o záchranu byly tyto výsledky: Senica-Sereď 1:1, Trenčín-Pohronie 4:0 a Zlaté Moravce-Nitra 1:0. 24. kolo: Nitra-Senica 2:0, Sereď-Pohronie 2:2 a Zlaté Moravce-Trenčín 2:3.

Slovenská Fortuna liga

Skupina o titul

1. Slovan	24	19	4	1	50:13	61
2. Žilina	24	14	6	4	42:21	48
3. Dun. Streda	24	13	5	6	38:25	44
5. Michalovce	24	8	7	9	29:38	31
4. Trnava	24	9	3	11	26:30	30
6. Ružomberok	24	6	11	7	26:29	29

Skupina o záchranu

7. Trenčín	24	9	6	9	46:37	33
8. Zl. Moravce	24	7	8	9	26:32	29
9. Senica	24	6	7	11	25:36	25
10. Sereď	24	5	9	10	26:37	24
11. Nitra	24	6	4	14	20:33	22
12. Pohronie	24	3	8	13	21:44	17

Dostane Reichel šanci?

Český hokejový útočník Kristian Reichel podepsal podle serveru capfriendly.com jako volný hráč v NHL dvouletou nováčkovskou smlouvu s Winnipegem. Dvaadvacetiletý syn olympijského vítěze z Nagana a trojnásobného mistra světa Roberta Reichla působil v uplynulých dvou sezonách na farmě Jets v Manitobě, s kterou měl kontrakt pro AHL.sport.cz

UNIGLOBE
Enterprise Travel

As of the 1st of December we have new address. :
34 Britain Street, Toronto Ontario M5A 1R6

BY APPOINTMENT ONLY

Tel: 416 504 3800
1 800 825 7577

Signature Realty
IND. OWNED & OPERATED BROKERAGE

Rosti
Brankovsky
Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?

Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem,
to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?

Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*,
Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/917-2241

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

